

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 593/2012-161

Ústavný súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí 10. decembra 2013 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Sergeja Kohuta a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť Ing. L. M., Česká republika, zastúpeného advokátom Mgr. M. M., Č., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 3159/97, postupom Krajského súdu v Košiciach v konaniach vedených pod sp. zn. 4 Cb 1/2008 a sp. zn. 3 Cb 4/2008 a postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 15 CoE 3/2012, ako aj namietaného porušenia základného práva na vlastníctvo a jeho ochranu podľa čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15 CoE 3/2012 zo 16. mája 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Krajský súd v Košiciach v konaniach vedených pod sp. zn. 4 Cb 1/2008 (predtým pod sp. zn. 18 Rob 1357/96) a sp. zn. 3 Cb 4/2008 (predtým sp. zn. 17 Rob

1361/96) porušil základné právo Ing. L. M., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Krajskému súdu v Košiciach v konaniach vedených pod sp. zn. 4 Cb 1/2008 a sp. zn. 3 Cb 4/2008 p r i k a z u j e konať bez zbytočných priet'ahov.

3. Ing. L. M. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré j e Krajský súd v Košiciach p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Ing. L. M. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 545,52 € (slovom päťstoštyridsaťpäť eur a päťdesiatdva centov), ktorú j e Krajský súd v Košiciach p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho advokáta Mgr. M. M., Č., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažnosti Ing. L. M. vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 593/2012-30 z 13. decembra 2012 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. L. M., Česká republika (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 3159/97, postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“ alebo „Krajský súd KE“) v konaniach vedených pod sp. zn. 4 Cb 1/2008 a sp. zn. 3 Cb 4/2008 a postupom Krajského

súdu v Prešove (ďalej aj „Krajský súd PO“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 CoE 3/2012, ako aj porušenie základného práva na vlastníctvo a jeho ochranu podľa čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy a základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15 CoE 3/2012 zo 16. mája 2012.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh predovšetkým vyplýva: „(...) Stížnost se týká a směřuje proti bezdůvodným průtahům ve věci řešené Okresním soudem Vranov nad Toplou pod č. k. 3Er 3159/97 oprávněného Ing. L. M. a povinné Obce H. o uhrazení vykonatelného dluhu 86.513 Sk s přísl. (...)

V uvedené věci Er 3159/97 byla exekuce zahájena 6. 11. 1997 a trvá již 15. rokem. Exekuci dosud měl vykonávat Exekutorský úřad Vranov n. Toplou exekutora JUDr. Š. Š. č. k. EX 1020/97, který je však delší dobu nečinný. Exekučním titulem je Platební rozkaz KS Košice č. k. 18Rob 1357/96 ze dne 1. 7. 1997, který je vykonatelný dnem 1. 8. 1997. Exekutor Š. ačkoli měl podle zákona vykonávat exekuci v letech 1997-2012, tedy 14,5 roku nestranně a zákonně v pořadí došlých exekucí, vymohl dosud pouze cca 3 % vykonatelné pohledávky a od roku 1999 je de facto nečinný a dluh povinného, který tak narůstá, nevyvádá, ačkoli k 30. 9. 2011 dluh povinného činil již 1.532.808 Euro (4 6.177.391,- Sk). Navíc již v roce 1999 oprávněný požádal OS Vranov, aby provedením exekuce pověřil exekutora JUDr. Ing. Š. V., Exekutorský úřad Trebišov, avšak OS Vranov tento návrh oprávněného zamítl a uložil exekutorovi Š., aby exekuci EX 1020/97 dokončil on. (...)

Protože je exekutor Š. nečinný několik roku bylo potřebné, aby oprávněný nyní v souladu s § 44 ods. 8 a 9 exekutorského poriadku č. 233/1995 Z. z. Požádal OS Vranov o změnu exekutora. (...)

Stěžovatel jako oprávněný v souladu se zákonem proto podal 25. 1. 2012 u OS Vranov nad Toplou návrh na změnu exekutora(...) a požádal soud, aby exekutora JUDr. Š. Š.(...) z řízení z OS Vranov n. Toplou č. k. 3Er 3159/97 odvolal a vykonáním exekuce č. k. 3Er 3159/97 u OS Vranov pověřil ve lhůtě 30 dnů soudního exekutora JUDr. Ing. K. M.(...).

OS Vranov, ačkoli ze zákona je povinen o návrhu na změnu exekutora rozhodnout ve lhůtě 30 dnů, dosud, ačkoli již uplynulo víc než 100 dnů od podání návrhu na změnu,

nerozhodl, brání řádnému provedení exekuce a nic nekoná ani proti nesprávnému úřednímu postupu exekutora Š., který je nečinný od 6/1999 již 13 roků a exekuce trvá 15. rokem. (...)

Stěžovatel již vyčerpал všechny možné opravné prostředky na zvrácení stavu a dosažení ochrany svého práva, aby soud bez průtahů a v zákonné lhůtě vydal rozhodnutí o změně exekutora. K odstranění průtahů stěžovatel podal stížnost k předsedovi Okresného soudu Vranov nad Toplou, i to však bylo bezvýsledné a průtahy pokračují. Následná žádost k Ministerstvu spravedlnosti pak zůstala zcela bez odpovědi. (...)

Postupem, činností, jednáním a nečinností, nejednáním porušovatele, tedy Okresným soudem Vranov nad Toplou popsaným v stížnosti bylo mimo už v stížnosti uvedených základních práv a svobod porušené i základní právo stěžovatele na soudní ochranu podle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a základní právo stěžovatele, aby se jeho věc projednala bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům podle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenské republiky.

Porušením základních práv stěžovatele stěžovatel utrpěl i nemajetkovou ujmu, kterou požaduje ve výši 500 EUR. Výšku nemajetkové újmy zdůvodňuje stěžovatel délkou a průběhem bezvýsledného řízení po dobu již více než 3 měsíců (více než 100 dnů), ačkoli zákonná lhůta činí 30 dnů, což je zcela v rozporu ústavou SR a zákony SR i Dohovorem o ochraně lidských práv a svobod článek 6 ods. 1. (...)

3. Ďalej podľa sťažovateľa: «Porušovateľom namítaného porušenia základných lidských práv a svobod je Krajský súd Prešov. (...)

Stížnost se týká a směřuje proti nezákonnému rozhodnutí a nesprávnému úřednímu postupu soudu ve věci řešené Krajským soudem Prešov pod č. k. 15 CoE 3/2012. Krajský soud Prešov vydal dne 12. 4. 2012 v uvedených věcech usnesení, kterým potvrdil usnesení ve spojení s opravným usnesením ve výroku o poukázání nerozvrhnutého výtěžku dražby v sumě 62.779,84 Eur povinnému a zrušil usnesení ve výroku o povinnosti nahradit trovy exekuce súdnému exekutorovi JUDr. Ing. Š. V. a v rozsahu zrušení věc vrací soudu 1. stupně na další řízení. (...)

KS Prešov totiž nechal v úvahu, že exekuční titul, kterým je vykonatelný platební rozkaz KS Košice č. k. 17 Rob/1361/1996-24 ze dne 27. 6. 1997 je stále platným exekučním titulem, na základě něhož byla od 6. 11. 1997 vedená exekuce u OS Vranov pod č. k.

3Er 3196/967. Usnesením OS Vranov č. k. 3Er 3196/97 z 7. 7. 2009 byla sice exekuce zastavená, což potvrdil KS Prešov usnesením z 4. 11. 2009 č. k. 15 CoE 1/2009 a následně dovolání bylo odmítnuto Nejvyšším soudem SR usnesením z 7. 10. 2010 č. k. 5Cdo 231/2010 bez věcného přezkumu a následně podaná ústavní stížnost byla odmítnuta v roce 2011 s odůvodněním, že již oprávněný podal dovolání. (...)

Krajský soud Prešov tak zcela bez vysvětlení opomenul řadu zásadních skutečností a důkazů, které svědčí o tom, že exekuční titul je dosud vykonatelný a nebyl zrušen. Osud platebního rozkazu 17Rob 1361/96 vydaného KS Košice 27. 6. 1997 byl totiž takový, že na návrh povinného z 12. 6. 1999 bylo vedeno u KS Košice řízení o povolení obnovy řízení, které bylo usnesením Nejvyššího soudu SR 1 Obo 223/05 z 23. 11. 2006 právoplatně zamítnuto. Pár dnů po obdržení uvedeného v 2/2007 usnesení však povinný dlužník Obec H. podal u KS Košice dne 16. 2. 2007 zmatečnou kvazižalobu na zrušení platebního rozkazu 17Rob 1361/96. Krajský soud Košice porušil zákon a začal kvazižalobu na zrušení platebního rozkazu projednávat, ačkoli mu to žádný zákon Slovenské republiky neumožňuje a nemá k tomu žádnou pravomoc. 11. 10. 1997 KS Košice usnesením platební rozkaz dokonce zcela nezákonně zrušil, po kasaci Nejvyšším soudem pak dne 15. 10. 2008 KS Košice zaslal platební rozkaz povinnému dlužníkovi ZNOVU po 11 letech a povinný dlužník si po 11 letech podal odpor. KS Košice po tomto excesu převedl věc do řízení č. k. 3Cb 4/2008. KS Košice tak porušil zásady Ústavy SR i zákonu SR a umele v roce 2008 vykonstruoval kvazidůvody pro zrušení 11 roku právoplatného platebního rozkazu 17Rob 1361/97, jež byl vydán dne 27. 6. 1997 a právoplatným se stal dne 1. 8. 1997. (...)

Ve věci 3Cb/4/2008 žalobce Ing. L. M. a žalované Obce H. o uhrazení 99.997 Sk s přísl. vydal Krajský soud Košice dne 2. 2. 2009 usnesení č. k. 3Cb/4/2008-169(...), kterým rozhodl, že návrh odpůrce ze dne 16. 2. 2007 na zrušení platebního rozkazu č. k. 17Rob/1361/1996-24 ze dne 27. 6. 1997 se zamítá a dále zamítl odpory ze dne 1. 3. 2006 a 20. 10. 2008 proti platebnímu rozkazu vydanému KS Košice dne 27. 6. 1997 č. k. 17Rob 1361/96-24. (...)

Uvedené usnesení z 2. 2. 2009 bylo zrušeno usnesením Nejvyššího soudu SR č. k. 20bo 40/2009(...) ze dne 27. 5. 2009 a věc vrácena ke Krajskému soudu Košice dne 5. 6. 2009. Nejvyšší soud SR o věci sám nerozhodl, pouze ji zrušil a se svým právním názorem věc vrátil Krajskému soudu Košice dne 5. 6. 2009. V této situaci je zřejmé, že

ve věci 3Cb 4/2008 není dosud od 2. 2. 2009 ani po uplynutí 3 roku a 3 měsíců právoplatně rozhodnuto o Žalobě odpůrce z 16. 2. 2007 na zrušení platebního rozkazu 17Rob 1361/96 z 27. 6. 1997, ani o odporech odpůrce ze dne 1. 3. 2007 a ze dne 20. 10. 2008. (...)

Přitom je evidentní, že Krajský soud Košice, podobně jako v ústavnímu soudu známe a již zmíněné věci řešené KS Košice pod č. k. 4Cb 1/2008 již dávno mohl a měl rozhodnout „o tom, či odpory odpůrce proti platebnímu rozkazu byli podané včas, soud rozhodne po doručení vyžádaného rozhodnutí Okresného soudu Vranov nad Toplou v trestní věci vedené pod sp. zn. 1T 197/04(...), která se týká předmětného doručování platebního rozkazu a pohledávky uplatněné v tomto konání ve výši 86.513,00 Sk s příslušenstvím.“ (...), protože zmíněné rozhodnutí OS Vranov v trestní věci vedené pod sp. zn. 1T 197/2004 již právoplatně vyřešilo otázku doručování nejen platebního rozkazu 18Rob 1357/96, ale také doručování a převzetí platebního rozkazu 17Rob 1361/96. A státní orgány jsou povinný toto právoplatní soudní rozhodnutí, tedy otázku řádného doručení platebního akceptovat a vycházet z něho jako z otázky res judicata vyřešenou. (...)

I když uplynuly od uvedeného rozhodnutí z 2. 2. 2009 již více než 3 roky a Krajský soud Košice již dávno obdržel jím vyžádané rozhodnutí Okresného soudu Vranov nad Toplou v trestní věci vedené pod sp. zn. 1T 197/04, tak stále nebylo Krajským soudem Košice vydáno rozhodnutí o tom, či odpory odpůrce proti platebním rozkazům byli podané včas či opožděně. Vyřešení této otázky je přitom esenciální záležitostí, která má zcela zásadní vliv na to zda platební rozkaz KS Košice 17Rob 1361/96 ze dne 27. 6. 1997 který se stal vykonatelným a pravoplatným dne 1. 8. 1997, zůstal vykonatelným a pravoplatným i po podání odporů povinného dlužníka z 1. 3. 2007 a z 20. 10. 2008. (...)

Stěžovatel vyčerpal všechny možné opravné prostředky na zvrácení stavu a dosažení ochrany svého práva, aby soud bez průtahů vydal rozhodnutí o tom, či odpory odpůrce byli podány včas. K odstranění průtahů stěžovatel podal stížnosti k předsedovi Krajského soudu Košice, vždy to však bylo bezvýsledné a průtahy pokračovaly. Následné žádosti k Ministerstvu spravedlnosti pak zůstaly zcela bez odpovědi. Náznakem, že Krajský soud Košice o uvedených průtazích ví, bylo pouhé stručné sdělení Krajského soudu Košice Okresnému soudu Vranov nad Toplou ze dne 5. 5. 2010 ve věci 4Cb/1/2008-260 a 3Er/3159/1997(...), ve kterém krajský soud informoval okresný soud o tom, že proti platebnímu rozkazu č. k. 18 Rob/1357/96 byl podaný odpor dne 20. 10. 08, o kterém ještě

není rozhodnuto. Zcela bezvýsledné tak byly opakované žádosti senátu KS Košice 3Cb/4/2008, aby o odporech odpůrce z 1. 3. 07 a z 20. 10. 08 právoplatně rozhodl, stejně bezvýsledné byly stížnosti ke správě krajského soudu. V této krajský soudem zcela zablokované a tudíž neústavní situaci je proto nutno požádat o nápravu Ústavní soud Slovenské republiky. (...)

Postupem, činností, jednáním a nečinností, nejednáním nejen porušovatele, tedy Krajského soudu Prešov, ale také Krajského soudu Košice, popsaným v ústavní stížnosti bylo mimo už v ústavní stížnosti uvedených základních práv a svobod porušené i základní právo stěžovatele na soudní ochranu podle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a základní právo stěžovatele, aby se jeho věc projednala bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům podle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenské republiky. Uvedené ovšem plně souvisí s tím, že stejná základní práva stěžovatele logicky porušuje i stížností právě napadené usnesení KS Prešov č. k. 15 CoE 12/2010 a č. k. 15 CoE 13/2010 ze dne 12. 4. 2012, které ostentativně ignoruje, že výše uvedená esenciální otázka o včasnosti či opožděnosti odporu povinného dlužníka z 1. 3. 2007 a z 20. 10. 2010 je stále Krajským soudem Košice či Krajským soudem Prešov právoplatně nevyřešena (ač to krajskému soudu uložil i Nejvyšší soud SR) a tudíž je minimálně předčasné, aby bez vyřešení této esenciální otázky KS Prešov řešil v roce 2012 následnou otázku v exekučním řízení komu vlastně má připadnout výtěžek z rozvrhu dražby z roku 2004 a zda exekuční titul, tedy platební rozkaz KS Košice 17Rob 1361/96 z 27. 6. 1997 zanikl či nezanikl podáním odporu dne 1. 3. 2007 a dne 20. 10. 2008.»

4. V d'alšej časti sťažnosti sťažovateľ poukazuje na to, že «Porušovateľom namítaného porušenia základných ľudských práv a svôbod je Krajský súd Košice. (...)

Stížnost se týká a směřuje proti bezdůvodným průtahům ve věci řešené Krajským soudem Košice od 6/1996 pod č. k. 18Rob 1357/96 stěžovatele jako žalobce Ing. L. M. a žalované Obce H. o uhrazení 86.513 Sk s přísl. V této věci vydal KS Košice dne 1. 7. 1997 platební rozkaz č. k. 18Rob 1357/96, který byl žalovanému doručen dne 11. 7. 1997 a právoplatným se stal 1. 8. 1997. Na základě tohoto exekučního titulu pak stěžovatel jako oprávněný vedl od 6. 11. 1997 exekuci u Exekutorského úradu Vranov č. k. EX 1020/98, tato exekuce je stále, i když už uplynulo cca 15 roků od jejího zahájení neskončená, resp.

vymoženo byl jen cca 3 % pohledávky zbývajících 97 % exekutor Š. přestal vymáhat v roce 1999. (...)

Ačkoli byl exekuční titul již 10 roků řádným vykonatelným titulem a žalovaný jako povinný podal v roce 1999 návrh na obnovu řízení, která byla právoplatně zamítnuta v roce 2006 Nejvyšším soudem SR a to jeho usnesením 1 Obo 223/05 z 23. 11. 2006, tak dne 16. 2. 2007 podal žalovaný dlužník u KS Košice kvazižalobu na zrušení pravoplatného platebního rozkazu č. k. 18Rob 1357/96 z 1. 7. 1997. Žalovaný tedy v situaci, kdy v letech 1997 - 2006 vyčerpал všechny své opravné prostředky řádné (odvolání, odpor) i mimořádné (obnova řízení) přišel ke KS Košice 16. 2. 2007 se svým paaktem, který nazval Žalobou na zrušení pravoplatného platebního rozkazu. Je zarážející, že KS Košice tuto kvazižalobu přijal a začal se jí věcně zabývat, ačkoli k tomu neměl a nemá žádnou pravomoci KS Košice je povinen respektovat zákony i Ústavu. On však flagrantně porušil práva stěžovatele dle článku 46 a 48 Ústavy SR i článku 6 ods. 1 Dohovoru a přes res judicata uzavřenou otázku řádného doručení platebního rozkazu se vlámal po 11 letech... do pravoplatného platebního a nezákonným znovurozesláním platebního rozkazu žalovanému mu vytvořil kvazipodmínky pro podání odporu z 1. 3. 97 a z 20. 10. 08. (...)

Překročením své pravomoci tak KS Košice dnem 16. 2. 2007 kvaziobnovil řízení o návrhu na vydání platebního rozkazu z roku 1996 a dne 1. 3. 2007 a pak dne 20. 10. 2008 dokonce rozeslal žalovanému dlužníkovi ZNOVU po 10, resp. 11 letech platební rozkaz a ten podal dne 1. 3. 2007 a pak dne 20. 10. 2008 odpory, o jejichž včasnosti či opožděnosti dosud není stále rozhodnuto. KS Košice po 20. 10. 2008 celé řízení převedl pod č. k. 4Cb 1/2008, které dosud není skončeno a řízení tak již trvá 16,5 roků. (...)

V uvedené věci vydal Krajský soud Košice dne 27. 3. 2009 usnesení č. k. 4Cb/1/2008-168(...), kterým rozhodl, že návrh odpůrce ze dne 16. 2. 2007 na zrušení platebního rozkazu č. k. 18Rob/1357/1996-22 ze dne 1. 7. 1997 se zamítá. Dále v tomto usnesení rozhodl, „že o tom, či odpory odpůrce proti platebnímu rozkazu byli podané včas, soud rozhodne po doručení vyžádaného rozhodnutí Okresního soudu Vranov nad Toplou v trestní věci vedené pod sp. zn. 1T 197/04..., která se týká předmětného doručování platebního rozkazu a pohledávky uplatněné v tomto konání ve výši 86.513,00 Sk s příslušenstvím.“ (...)

I když uplynuly od uvedeného rozhodnutí z 27. 3. 2009 již více než 3 roky a Krajský soud Košice již dávno obdržel jím vyžádané rozhodnutí Okresního soudu Vranov nad Toplou

v trestní vedené pod sp. zn. 1T 197/04, stále nebylo a není Krajským soudem Košice vydáno rozhodnutí o tom, či odpory odpůrce proti platebním rozkazům byli podané včas. Také je nutno zdůraznit, že uvedená povinnost krajského soudu je zakotvená i v usnesení Nejvyššího soudu SR ze dne 6. 6. 2008 č. k. 1ObdoV 21/2008-80(...), kterým dovolací soud zrušil usnesení odvolacího soudu č. k. 6Obo/262/2007 ze dne 16. 1. 2008 a také usnesení KS Košice jako soudu 1. stupně č. k. 18Rob/1357/1996-52 z 11. 10. 2007, kterým Krajský soud Košice zrušil platební rozkaz č. k. 18Rob/1357/1996-22 ze dne 1. 7. 1997. (...)

Stěžovatel již vyčerpal všechny možné opravné prostředky na zvrácení stavu a dosažení ochrany svého práva, aby soud bez průtahů vydal rozhodnutí o tom, či odpory odpůrce byli podány včas. K odstranění průtahů stěžovatel podal stížnosti k předsedovi Krajského soudu Košice, vždy to však bylo bezvýsledné a průtahy pokračovaly. Následné žádosti k Ministerstvu spravedlnosti pak zůstaly zcela bez odpovědi. Náznakem, že Krajský soud Košice o uvedených průtazích ví, bylo sdělení Krajského soudu Košice Okresnému soudu Vranov nad Toplou ze dne 5. 5. 2010 ve věci 4Cb/1/2008-260 a 3Er/3159/1997..., ve kterém krajský soud informoval okresný soud o tom, že proti platebnímu rozkazu č. k. 18 Rob/1357/96 byl podaný odpor dne 20. 10. 08, o kterém ještě není rozhodnuto. (...)

Porušením základních práv stěžovatele v řízení původně 18Rob 1357/96, pak 4Cb 1/2008 dosud trvajícím 16,5 roků(...) stěžovatel utrpěl i nemajetkovou ujmu, jejíž odškodnění požaduje ve výši 16.500 EUR. Výšku nemajetkové újmy zdůvodňuje stěžovatel abnormální délkou řízení 16,5 roků trvajícím a průběhem dosud bezvýsledného řízení po dobu od 3/1996 zatím do 5/2012, kdy KS Košice dnem 16. 2. 2007 se spojil s povinným dlužníkem a za bílého dne jako inkviziční soud uloupil 10 roků právoplatně vyřešenou věc. KS Košice tak flagrantně překročil svou pravomoc a pomohl žalovanému dlužníkovi znegovat rozsáhlý dluh činící k 30. 9. 2011 částku ve výši 1.532.808 EUR (46.177.391 Sk). Tato nemajetková újma spočívající v nezákonném a nesprávném úředním postupu zničením právoplatného soudního rozhodnutí, průtazích soudu 16,5 roků způsobila stěžovateli stres, pocity tísně, bezvýchodnosti a obav o budoucno a tak se podílela na vzniku a rozvoji těžké nemoci stěžovatele, zapříčinila vznik druhotné platební neschopnosti stěžovatele i jeho pětičlenné rodiny, což se projevilo nedobře i v rodinných vztazích. Výše požadované nemajetkové újmy 16.500 odpovídá judikatuře ESLP, např. Ve věci Apicella versus Itálie, což odpovídá vyřešení věci bez podávání stížnosti k Evropskému soudu pro lidská práva.»

5. Napokon sťažovateľ namieta porušenie označených základných práv Krajským súdom v Košiciach aj v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cb 4/2008: «Stížnost se týká a směřuje proti bezdůvodným průtahům ve věci řešené Krajským soudem Košice č. k. 17Rob 1361/96 od 7/1996 pod č. k. 17Rob 1361/96 stěžovatele jako žalobce Ing. L. M. a žalované Obce H. o uhrazení 99.997 Sk s přísl. V této věci vydal KS Košice dne 27. 6. 1997 platební rozkaz č. k. 17Rob 1361/96, který byl žalovanému doručen dne 14. 7. 1997 a právoplatným se stal 1. 8. 1997. Na základě tohoto exekučního titulu pak stěžovatel jako oprávněný vedl od 6. 11. 1997 exekuci u Exekutorského úradu Vranov č. k. EX 1021/97 a pak u Exekutorského úradu Trebišov č. k. EX 586/99. Tato exekuce byla zastavená usnesením OS Vranov z 7. 7. 2009 č. k. Er 3196/97 ačkoli o tom zda odpory žalovaného povinného z 1. 3. 2007 a z 20. 10. 2008 byly podány včas či opožděně dosud soudy nerozhodly a nevyřešily tak tuto primární esenciální otázku celé věci. Vymoženo bylo jen cca 1 % pohledávky. (...)

Ačkoli byl exekuční titul již 10 roků řádným vykonatelným titulem a žalovaný jako povinný podal v roce 1999 návrh na obnovu řízení, která byla pravoplatně zamítnuta v roce 2006 Nejvyšším soudem, tak dne 16. 2. 2007 podal žalovaný u KS Košice Žalobu na zrušení pravoplatného platebního rozkazu č. k. 17Rob 1361/96 z 27. 6. 1997. Žalovaný tedy v situaci, kdy v letech 1997-2006 vyčerpal všechny své opravné prostředky řádné (odvolání, odpor) i mimořádné (obnova řízení) přišel ke KS Košice 16. 2. 2007 se svým paaktem, který nazval Žalobou na zrušení pravoplatného platebního rozkazu. Je zarážející, že KS Košice tuto kvazižalobu přijal a začal se jí věcně zabývat, ačkoli k tomu neměl a nemá žádnou pravomoc. (...)

Překročením své pravomoci tak KS Košice dnem 16. 2. 2007 kvaziobnovil řízení o návrhu na vydání platebního rozkazu z roku 1996 a dne 1. 3. 2007 a pak dne 20. 10. 2008 dokonce rozeslal žalovanému dlužníkovi ZNOVU po 10, resp. 11 letech platební rozkaz a ten podal dne 1. 3. 2007 a pak dne 20. 10. 2008 odpory, o jejichž včasnosti či opožděnosti dosud není stále rozhodnuto. KS Košice po 20. 10. 2008 celé řízení převedl pod č. k. 3Cb 4/2008, které dosud není skončeno a toto řízení tak již trvá také 16,5 roků(...) podobně jako věc 4Cb 1/2008. (...)

V obdobné věci vydal Krajský soud Košice dne 27. 3. 2009 usnesení č. k. 4Cb/1/2008-168(...), kterým rozhodl, že návrh odpůrce ze dne 16. 2. 2007 na zrušení platebního rozkazu č. k. 18Rob/1357/1996-22 ze dne 1. 7. 1997 se zamítá. Dále v tomto usnesení rozhodl, „že o tom, či odpory odpůrce proti platebnímu rozkazu byli podané včas, soud rozhodne po doručení vyžádaného rozhodnutí Okresního soudu Vranov nad Toplou v trestní věci vedené pod sp. zn. 1T 197/04(...), která se týká předmětného doručování platebního rozkazu a pohledávky uplatněné v tomto konání ve výši 86.513,00 Sk s příslušenstvím.“ (Viz 3. strana nahoře uvedeného usnesení z 27. 3. 2009, které stěžovatel obdržel 7. 4. 2009) a stěžovatel poznamenává, že toho stejného se týká také doručování platebního rozkazu a pohledávky uplatněné ve věci 3Cb 4/2008 ve výši 99.997 Sk s přísl. (...)

I když uplynuly od uvedeného rozhodnutí z 27. 3. 2009 již více než 3 roky a Krajský soud Košice již dávno obdržel jim vyžádané rozhodnutí Okresního soudu Vranov nad Toplou v trestní vedené pod sp. zn. 1T 197/04, stále nebylo a není Krajským soudem Košice vydáno rozhodnutí o tom, či odpory odpůrce proti platebním rozkazům byli podané včas. Také je nutno zdůraznit, že uvedená povinnost krajského soudu je zakotvená i v usnesení Nejvyššího soudu SR ze dne 6. 6. 2008 č. k. 1ObdoV 21/2008-80(...), kterým dovolací soud zrušil usnesení odvolacího soudu č. k. 6Obo/262/2007 ze dne 16. 1. 2008 a také usnesení KS Košice jako soudu 1. stupně č. k. 18Rob/1357/1996-52 z 11. 10. 2007, kterým Krajský soud Košice zrušil platební rozkaz č. k. 18Rob/1357/1996-22 ze dne 1. 7. 1997. (...)

Stěžovatel již vyčerpal všechny možné opravné prostředky na zvrácení stavu a dosažení ochrany svého práva, aby soud bez průtahů vydal rozhodnutí o tom, či odpory odpůrce byli podány včas. K odstranění průtahů stěžovatel podal stížnosti k předsedovi Krajského soudu Košice, vždy to však bylo bezvýsledné a průtahy pokračovaly. Následně žádosti k Ministerstvu spravedlnosti pak zůstaly zcela bez odpovědi. Náznakem, že Krajský soud Košice o uvedených průtazích ví, bylo sdělení Krajského soudu Košice Okresnímu soudu Vranov nad Toplou ze dne 5. 5. 2010 ve věci 4Cb/1/2008-260 a 3Er/3159/1997(...), ve kterém krajský soud informoval okresný soud o tom, že proti platebnímu rozkazu č. k. 18 Rob/1357/96 byl podaný odpor dne 20. 10. 08, o kterém ještě není rozhodnuto. (...)

Porušením základních práv stěžovatele v řízení původně 17Rob 1361/96, pak 3Cb 4/2008 dosud trvajícím 16,5 roků... stěžovatel utrpěl i nemajetkovou újmu, kterou požaduje ve výši 17.000 EUR. Výšku nemajetkové újmy zdůvodňuje stěžovatel délkou

a průběhem bezvýsledného řízení po dobu od 4/1996 zatím do 5/2012, tedy 16,5 roků. Tato nemajetková újma spočívající v nesprávném úředním postupu, průtazích soudů způsobila stěžovateli stres, pocity tísně a obav o budoucno a tak se podílela na vzniku a rozvoji těžké nemoci stěžovatele, zapříčinila vznik druhotné platební neschopnosti stěžovatele i jeho pětičlenné rodiny, což se projevilo nedobře i v rodinných vztazích, poškozují to dobré jméno stěžovatele a následkem je také ztráta zakázek.

Výše požadované nemajetkové újmy 16.500 EUR odpovídá judikatuře ESLP, např. Ve věci Apicella versus Itálie, což odpovídá vyřešení věci bez podávání stížnosti k Evropskému soudu pro lidská práva. (...)

V uvedené věci vydal Krajský soud Košice dne 2. 2. 2009 usnesení č. k. 3Cb/4/2008-169(...), kterým rozhodl, že návrh odpůrce ze dne 16. 2. 2007 na zrušení platebního rozkazu č. k. 17Rob/1361/1996-24 ze dne 27. 6. 1997 se zamítá a dále zamítl odpory ze dne 1. 3. 2006 a 20. 10. 2008 proti platebnímu rozkazu vydanému KS Košice dne 27. 6. 1997 č. k. 17Rob 1361/96-24. Uvedené usnesení z 2. 2. 2009 bylo zrušeno usnesením Nejvyššího soudu SR č. k. 2Obo 40/2009(...) ze dne 27. 5. 2009 a věc vrácena ke Krajskému soudu Košice dne 5. 6. 2009. Nejvyšší soud SR o věci sám nerozhodl, pouze ji zrušil a se svým právním názorem věc vrátil Krajskému soudu Košice dne 5. 6. 2009. (...)

V této situaci je zřejmé, že ve věci 3Cb 4/2008 není dosud od 2. 2. 2009 ani po uplynutí 3 roků a 3 měsíců pravoplatně rozhodnuto o návrhu odpůrce z 16. 2. 2007 na zrušení platebního rozkazu 17Rob 1361/96 z 27. 6. 1997, ani o odporech odpůrce ze dne 1. 3. 2007 a ze dne 20. 10. 2008. Přitom je evidentní, že Krajský soud Košice, podobně jako v bodě III. Výše zmíněné věci 4Cb 1/2008 již dávno mohl a měl rozhodnout „o tom, či odpory odpůrce proti platebnímu rozkazu byli podané včas, soud rozhodne po doručení vyžádaného rozhodnutí Okresného soudu Vranov nad Toplou v trestní věci vedené pod sp. zn. 1T 197/04(...), která se týká předmětného doručování platebního rozkazu a pohledávky uplatněné v tomto konání ve výši 86.513,00 Sk s příslušenstvím“ (...), protože zmíněné rozhodnutí OS Vranov v trestní věci vedené pod sp. zn. 1T 197/2004 již pravoplatně vyřešilo otázku doručování nejen platebního rozkazu 18Rob 1357/96, ale také doručování a převzetí platebního rozkazu 17Rob 1361/96. (...)

I když uplynuly od uvedeného rozhodnutí z 2. 2. 2009 již více než 3 roky a Krajský soud Košice již dávno obdržel jím vyžádané rozhodnutí Okresného soudu Vranov nad Toplou

v trestní vedené pod sp. zn. 1T 197/04, stále nebylo Krajským soudem Košice vydáno rozhodnutí o tom, či odpory odpůrce proti platebním rozkazům byli podané včas. (...)

Stěžovatel vyčerpал všechny možné opravné prostředky na zvrácení stavu a dosažení ochrany svého práva, aby soud bez průtahů vydal rozhodnutí o tom, či odpory odpůrce byli podány včas. K odstranění průtahů stěžovatel podal stížnosti k předsedovi Krajského soudu Košice, vždy to však bylo bezvýsledné a průtahy pokračovaly. Následné žádosti k Ministerstvu spravedlnosti pak zůstaly zcela bez odpovědi. Náznakem, že Krajský soud Košice o uvedených průtazích ví, bylo pouhé stručné sdělení Krajského soudu Košice Okresnému soudu Vranov nad Toplou ze dne 5. 5. 2010 ve věci 4Cb/1/2008-260 a 3Er/3159/1997(...), ve kterém krajský soud informoval okresný soud o tom, že proti platebnímu rozkazu č. k. 18 Rob/1357/96 byl podaný odpor dne 20. 10. 08, o kterém ještě není rozhodnuto. Zcela bezvýsledné tak byly opakované žádosti senátu KS Košice 3Cb/4/2008, aby o odporech odpůrce z 1. 3. 07 a z 20. 10. 08 pravoplatně rozhodl, stejně bezvýsledné byly stížnosti ke správě krajského soudu. V této krajský soudem zcela zablokované a tudíž neústavní situaci je proto nutno požádat o nápravu Ústavní soud Slovenské republiky. (...)

Postupem, činností, jednáním a nečinností, nejednáním porušovatele, tedy Krajským soudem Košice popsaným v stížnosti bylo mimo už v stížnosti uvedených základních práv a svobod porušené i základní právo stěžovatele na soudní ochranu podle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a základní právo stěžovatele, aby se jeho věc projednala bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům podle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenské republiky. (...)

Porušením základních práv stěžovatele v řízení původně 18Rob 1357/96, pak 4Cb 1/2008 dosud trvajícím 16,5 roků... stěžovatel utrpěl i nemajetkovou ujmu, jejíž odškodnění požaduje ve výši 16.500 EUR. Výšku nemajetkové újmy zdůvodňuje stěžovatel abnormální délkou řízení 16,5 roků trvajícím a nezákonným a neústavním průběhem dosud bezvýsledného řízení po dobu od 3/1996 zatím do 5/2012, kdy KS Košice dnem 16. 2. 2007 se spojil s povinným dlužníkem a za bílého dne jako inkviziční soud uloupil 10 roků již pravoplatně vyřešenou věc. KS Košice tak flagrantně překročil svou pravomoc a pomohl žalovanému dlužníkovi znegovat rozsáhlý vykonatelný dluh činící k 30. 9. 2011 částku ve výši 3.083.838 EUR (92.903.716 Sk). Tato nemajetková újma spočívající v nezákonném

a nesprávném úředním postupu zničením pravoplatného soudního rozhodnutí, průtazích soudů 16,5 roků způsobila stěžovateli stres, pocity tísně, bezvýchodnosti a obav o budoucnost a tak se podílela na vzniku a rozvoji těžké nemoci stěžovatele, zapříčinila vznik druhotné platební neschopnosti stěžovatele i jeho pětičlenné rodiny, což se projevilo nedobře i v rodinných vztazích. Výše požadované nemajetkové újmy 16.500 Kč odpovídá judikatuře ESLP, např. Ve věci Apicella versus Itálie, což odpovídá vyřešení věci bez podávání stížnosti k Evropskému soudu pro lidská práva. (...)»

6. Na základě uvedených skutečností stěžovatel po viacerých doplneniach a spresneniach napokon (21. novembra 2012) navrhol, aby ústavný súd o jeho prijatej časti sťažnosti nálehom takto rozhodol:

„a) vyhověl stížnosti

b) vyslovil

- porušení základního práva stěžovatele, aby se jeho věc veřejně prerokovala bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ku všem vykonaným důkazům zaručeného v článku 48 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky,

- porušení základního práva stěžovatele, aby se mohl domáhat zákonem stanoveným způsobem svého práva na nezávislém a nestranném soudu dle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky,

- porušení základního práva stěžovatele, aby jeho záležitost byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednaná nezávislým a nestranným soudem zřízeným zákonem zaručeného v článku 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane lidských práv a základních svobod,

- (...),

- (...),

- porušení článku 20 ods. 1 Ústavy (Každý má právo vlastnit majetek. Vlastnické právo všech vlastníků má stejný obsah a ochranu.), ods. 4 (Vyvlastnění anebo nucené omezení vlastnického práva je možné jen v nevyhnutné míře a ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za přiměřenou náhradu).

postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou v konaní 3Er 3159/97,

postupem Krajského súdu Prešov v konaní 15 CoE 3/2012,

postupem Krajského súdu Košice v konaní 4Cb/1/2008 a v konaní 3Cb/4/2008

c) zrušil usnesení Krajského soudu Prešov č. k. 15 CoE 3/2012

d) uložil porušovateli povinnost ve lhůtě jednoho měsíce rozhodnout

- Okresnímu soudu Vranov nad Toplou ve věci 3Er 3159/97 o návrhu stěžovatele z 25. 1. 2012 na změnu exekútora,

- Krajskému soudu Košice ve věci 4Cb/1/2008 o tom, zda odpory odpůrce ze dne 1. 3. 2007 a ze dne 20. 10. 2008 byly doručeny soudu včas či opožděně s přihlédnutím k rozhodnutí Okresního soudu Vranov nad Toplou ze dne 24. 8. 2005 sp. zn. 1T 197/2004,

- Krajskému soudu Košice ve věci 3Cb/4/2008 o tom, zda odpory odpůrce ze dne 1. 3. 2007 a ze dne 20. 10. 2008 byly doručeny soudu včas či opožděně s přihlédnutím k rozhodnutí Okresního soudu Vranov nad Toplou ze dne 24. 8. 2005 sp. zn. 1T 197/2004,

- Krajskému soudu Košice zastavit řízení 4Cb 1/2008 a 3Cb 4/2008 pro nedostatek své soudní pravomoci.

e) uložil porušovateli Okresnímu soudu Vranov nad Toplou povinnost uhradit stěžovateli odškodnění nemajetkové újmy 25.000 EUR za nesprávný úřední postup v konaní OS Vranov č. k. 3 Er 3159/97.

f) uložil porušovateli Krajskému soudu Košice povinnost uhradit stěžovateli odškodnění nemajetkové újmy za nesprávný úřední postup v konaní KS Košice č. k. 4Cb 1/2008 16.500 EUR a v konaní KS Košice č. k. 3Cb 4/2008 17.000 EUR a také náhradu trov konania ve výši 254,88 EUR do dvou měsíců od právoplatnosti tohoto nálezu.“

2. Na základě žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili všetci účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom, listom sp. zn. 1SprO/95/2013 zo 4. februára 2013, Krajský súd PO, zastúpený jeho predsedníčkou, listom sp. zn. Spr 10017/2013 z 13. februára 2013, Krajský súd KE, zastúpený jeho predsedom, listom sp. zn. 1SprV/132/2013 z 1. októbra 2013 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedeným vyjadreniam súdov zo 14. októbra 2013.

2.1 Predseda okresného súdu popísal chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodal tieto relevantné skutočnosti:

«Po oboznámení sa s obsahom Vašej žiadosti, zistení v oddelení „Er“ tunajšieho súdu, že spis spisovej značky 3Er/3159/1997, ktorého sa sťažnosť sťažovateľa týka, sa

nachádza v dôsledku odvolania od 15. 01. 2013 na Krajskom súde v Prešove, Vám oznamujem, že bližšie vyjadrenie vzhľadom k tomu, že spis, ktorého sa sťažnosť týka, sa na tunajšom súde, ako už bolo uvedené, nenachádza, tunajší súd k jednotlivým tvrdeniam pochopiteľne podať nemôže.

K veci však považujem za potrebné podotknúť, že sťažovateľovi boli tunajším súdom zasielané v súvislosti s jeho častými podaniami odpovede(...)

Súčasne Vám oznamujem, že netrvám na ústnom pojednávaní Ústavného súdu a taktiež Vám nezapožičiavam spis tunajšieho súdu spisovej značky 3Er/3159/1997, keďže ako už bolo uvedené, nachádza sa od 15. 01. 2013 na Krajskom súde v Prešove, odkiaľ je ho možné si vyžiadať.»

2.2 Predsedníčka Krajského súdu PO uviedla tieto relevantné skutočnosti:

„(...) Sťažovateľ namieta nezákonné rozhodnutie a nesprávny úradný postup, ktoré porušenie videl v tom, že napriek vykonateľnému exekučnému titulu potvrdil Krajský súd v Prešove uznesenie súdu prvého stupňa o poukázaní nerozvrhnutého výťažku dražby povinnému.

Sťažnosť sťažovateľa Ing. L. M. považujem za nedôvodnú. Nie je pravdivé jeho tvrdenie, že exekučný titul je doposiaľ vykonateľný a nebol zrušený. Ako sám vo svojej sťažnosti uvádza, exekúcia vedená na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3Er 3196/97 bola právoplatne zastavená po realizácii dražby, v dôsledku čoho bolo nevyhnutné vyporiadať finančné prostriedky získané dražbou. Za týmto účelom bolo vydané uznesenie, ktorého zákonnosť sťažovateľ namieta.

Preto okolnosti uvádzané navrhovateľom v ústavnej sťažnosti považujeme za nedôvodné a predmetnú sťažnosť navrhujeme zamietnuť. (...)

Zároveň súhlasíme s tým, aby bolo Ústavným súdom v predmetnej veci rozhodnuté bez našej účasti.“

2.3 Predseda Krajského súdu KE vo svojom vyjadrení uviedol tieto skutočnosti:

„(...) Podľa obsahu sťažnosti sťažovateľ namieta, že postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4Cb/1/2008 a sp. zn. 3Cb/4/2008 dochádza k porušovaniu(...), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov

zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Stanovisko vo vzťahu k veci evidovanej pod sp. zn. 3Cb/4/2008:

Konanie v uvedenej veci začalo na Krajskom súde v Košiciach dňa 27. 11. 1996 a kľúčovou otázkou pre posúdenie opodstatnenosti návrhu bolo to, či platobný rozkaz sp. zn. 17Rob/1361/1996 vydaný Krajským súdom v Košiciach 27. 06. 1997 bol odporcovi riadne doručený.

Dávame do Vašej pozornosti, že sťažovateľ nerešpektuje právne názory Najvyššieho súdu SR, nakoľko podľa sťažovateľa vyššie uvedený platobný rozkaz nebol zrušený, stále existuje a je právoplatný.

Súd vo veci napriek rôznym obštrukciám zo strany sťažovateľa konal a jednoznačne zistil, že platobný rozkaz sp. zn. 17Rob/1361/1996 vydaný Krajským súdom v Košiciach neprevzal starosta obce. Táto skutočnosť vyplýva aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. 05. 2007, sp. zn. 2Obo/40/2009 a zo dňa 17. 12. 2012 sp. zn. 1ObdoV/36/2009. Krajský súd v Košiciach rešpektujúc právny názor odvolacieho ako aj dovolacieho súdu doručil odporcovi platobný rozkaz do rúk starostu obce.

Pretože odporca podal proti uvedenému platobnému rozkazu odpor, súd vo veci v súlade s ust. § 174 ods. 2 O. s. p. nariadil pojednávanie.

Po nariadení pojednávania vzniesol sťažovateľ na konajúcich sudcov námietky zaujatosti a žaloby v súvislosti s ich procesným postupom.

Podľa § 226 O. s. p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Viazaný právnym názorom odvolacieho, ako aj dovolacieho súdu Krajský súd v Košiciach, napriek procesným obštrukciám sťažovateľa, vo veci konal.

Sťažovateľ využívajúc platné procesné pravidlá upravené Občianskym súdnym poriadkom neustále vznáša nové námietky zaujatosti vo veci voči zákonným sudcom, čím úmyselne predlžuje konanie, a bráni vo veci konajúcim zákonným sudcom konať v súlade so zákonom a riadne rozhodnúť vo veci v primeranej lehote, tak ako to v konečnom dôsledku vyplýva z obsahu spisu.

Sťažovateľ navyiac podáva na zákonných sudcov konajúcich vo veci trestné oznámenia, resp. žaloby na náhradu škody na rôznych súdoch prvého stupňa v obvode Krajského súdu v Košiciach.

Totožný stav evidujeme vo veci sp. zn. 4Cb/1/2008.

Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 13. 09. 2013 č. k. 3Ndob/27/2013 rozhodol, že zatiaľ nie sú z prejednávania uvedenej veci vylúčení 4 sudcovia obchodného úseku Krajského súdu v Košiciach.

Súčasný stav v obidvoch konaniach je taký, že uvedené veci boli v súlade s platným Rozvrhom práce Krajského súdu v Košiciach na rok 2013 pridelené sudkyňi Krajského súdu v Košiciach JUDr. G. V., ktorá oznámila orgánom riadenia správy súdu svoju zaujatosť s tým, že Najvyšším súdom SR nebola vylúčená z konania a rozhodovania vo vyššie uvedených veciach.

Z horeuvedeného je teda zrejmé, že zo strany sudcov obchodného úseku Krajského súdu v Košiciach nedošlo k žiadnemu nezákonnému postupu v uvedených veciach, ako sa to nesprávne domnieva sťažovateľ. Jedinou príčinou neukončenia predmetných vecí sú vyššie naznačené vznášané námietky zaujatosti sťažovateľa a zneužívanie procesných predpisov strany v konaní.

Ústavné sťažnosti sťažovateľa preto považujem v plnom rozsahu za neopodstatnené.

Zároveň ústavnému súdu oznamujeme, že vo veci sťažnosti sťažovateľa na ústnom pojednávaní netrváme.“

2.4 Právny zástupca sťažovateľa v reakcii na uvedené vyjadrenia zaujal toto stanovisko:

«(...) Všetky všeobecné súdy doposiaľ, najmä však Krajský súd v Košiciach ako vyplýva z jeho vyjadrenia, prehliadajú a opomínajú neopomenuteľné skutočnosti a dôkazy. Vyjadrenia všeobecných súdov neobsahujú žiadne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na rozhodnutie v tejto veci.

1. V súvislosti s touto vecou si dovoľujem poukázať na Rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Viskupová a ďalší proti Slovenskej republike. Zákonnými aj nezákonnými a praktickými prekážkami bolo zo strany súdov zabránené prístupu sťažovateľa k súdu a sťažovateľ tak nemohol dosiahnuť exekučné vymożenie pohľadávky, hoci právoplatný

a vykonateľný platobný rozkaz je vôbec jedným z najsilnejších exekučných titulov, aké existujú v právnom poriadku Slovenskej republiky. Právoplatný platobný rozkaz môže byť zrušený len rozhodnutím dovolacieho súdu na základe mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora (nebolo podané) alebo povolením obnovy konania (povinný bol právoplatne neúspešný - spis Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1Obo/223/2005).

2. Hmotné subjektívne práva sa v Slovenskej republike, ale aj v ostatných štátoch celého sveta uplatňujú na súde prostredníctvom procesných prostriedkov na to určených zákonom, ako sú žaloby, opravné prostriedky a iné. Nie je teda prípustné, aby súd konal na podklade neexistujúceho, a teda neprípustného procesného prostriedku, ktorý si „vymyslí“ účastník konania („návrh na zrušenie platobného rozkazu“).

3. Je v rozpore s princípom právneho štátu a právnej istoty, ak súd koná a rozhodne o zrušení právoplatného platobného rozkazu na základe neexistujúceho procesného prostriedku alebo ho znova doručuje (po niekoľkých rokoch a po využití všetkých zákonných procesných prostriedkov) odporcovi, hoci je viazaný právoplatným rozhodnutím trestného súdu o doručení platobného rozkazu. Ide o neprípustné, nezákonné a nepredvídateľné konanie. Predvídateľnosť a zákonnosť sú základné atribúty súdneho konania v členskom štáte Európskej únie, ktoré naplňajú právo účastníka na súdnu a inú právnu ochranu a právo na spravodlivý proces a taktiež aj princíp právneho štátu.

4. Je pravdou, že púhe vyznačenie doložky právoplatnosti na rozhodnutí súdu neznamená, že rozhodnutie je právoplatné. Pre právoplatnosť súdneho rozhodnutia musia byť splnené dve materiálne podmienky, a to, že rozhodnutie je riadne (účinne) doručené a že márne uplynie lehota na podanie opravného prostriedku. Z trestného spisu OS Vranov nad Topľou 1T/197/2004 je zrejme, že právoplatný trestný rozsudok (priamo jeho výrok), ktorým je civilný súd viazaný, jednoznačne uzaviera, že starosta povinného prevzal riadne platobný rozkaz (exekučný titul), čo bolo nakoniec aj jedným z podstatných skutkových zistení zakladajúcich jeho právoplatné odsúdenie. Tento skutkový stav trestný súd uzavrel na základe viacerých výpovedí samotného odsúdeného starostu povinného v priebehu celého trestného konania a na základe ostatných vykonaných dôkazov. Obchádzanie tohto základného faktu súdmi je nesprávne a je porušovaním princípu právnej istoty.

5. Potom je nesprávne, aby v civilnom konaní riešil súd po niekoľkých rokoch otázku doručenia platobného rozkazu, pričom výpoveď starostu povinného v civilnom konaní, že

neprevzal platobný rozkaz (po niekoľkých rokoch) je zjavne nedôveryhodná, nehovoriac o skutočnosti, že oprávnený sa nemohol zúčastniť výsluchu starostu povinného, pretože nebol súdom na tento výsluch svedka predvolaný a nemohol mu klásť otázky a uplatniť ostatné svoje procesné práva. Taký výsluch je nezákonný dôkaz, na ktorý nemožno prihliadať. Nie je možné na základe nezákonného dôkazu ďalej konať nabaľovať ďalšiu nezákonnosť. Toto exemplárny protiústavný postup všeobecných súdov, spôsobujúci odňatie možnosti konať pred súdom.

6. Nie je zrejmé, ako dospel predseda Krajského súdu v Košiciach vo svojom vyjadrení k tvrdeniu, že „Súd vo veci napriek rôznym obštrukciám zo strany sťažovateľa konal a jednoznačne zistil, že platobný rozkaz sp. zn. 17Rob/1361/1996 vydaný Krajským súdom v Košiciach neprevzal starosta obce.“ Uvedené mohol krajský súd „jednoznačne zistiť“ len z nezákonného dôkazu výsluchu bývalého starostu povinného O. vykonanému bez upovedomenia sťažovateľa, ktorému tým hrubým spôsobom odňal možnosť konať pred súdom a realizovať svoje procesné práva, najmä klásť svedkovi otázky a vyjadrovať sa k jeho výpovedi. Uvedená nezákonnosť výsluchu v spojení s jeho zjavnou nepravdivosťou (viď spis Okresného súdu Vranov nad Topľou 1T/197/2004) musí byť Krajskému súdu v Košiciach zrejmá, preto nie je zrejmé, že na základe akých skutočností a dôkazov dospel k tvrdeniu, že „Súd vo veci napriek rôznym obštrukciám zo strany sťažovateľa konal a jednoznačne zistil, že platobný rozkaz sp. zn. 17Rob/1361/1996 vydaný Krajským súdom v Košiciach neprevzal starosta obce.“, navyše, keď oproti tomuto nezákonnému dôkazu - výsluchu stojí trestný spis Okresného súdu Vranov nad Topľou 1T/197/2004 a právoplatný odsudzujúci trestný rozsudok, ktorým bol bývalý starosta odsúdený práve za to, že prevzal platobné rozkazy a nepodal voči nim odpor. Uvedené je tak absurdné, že žiadam, aby si ústavný súd tento spis zabezpečil vrátane konceptu (priepisu) vyšetrovacieho spisu od príslušného Okresného riaditeľstva Policajného zboru Slovenskej republiky. Odkazy krajského súdu na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sú bezpredmetné, keďže najvyšší súd neriešil skutkové otázky.

7. Okolnosti, ktoré by mali celkom zjavne brániť Krajskému súdu v Košiciach vyjadriť sa, že „jednoznačne zistil, že platobný rozkaz sp. zn. 17Rob/1361/1996 vydaný Krajským súdom v Košiciach neprevzal starosta obce“ sú nielen celkom zjavná nezákonnosť výsluchu bývalého starostu povinného Obce H. sudcom Krajského súdu

Košice, na ktorom výsluchu ako dôkaze je založené skutkové tvrdenie Krajského súdu v Košiciach o „údajnom“ neprevzatí platobných rozkazov starostom povinného, ale aj skutočnosť, že (i) výsluch bývalého starostu povinného sa konal po vyčerpaní všetkých opravných prostriedkov (obnova konania), (ii) na základe neexistujúceho procesného prostriedku povinného („návrh na zrušenie platobného rozkazu“) a (iii) mimo pojednávania. Uvedený postup je ústavne neakceptovateľný a zakladá dôvodné pochybnosti o nezaujatosti konajúceho sudcu, čo ešte zvyrazňuje nulitnosť a ničotnosť výsluchu bývalého starostu povinného, na ktorom sa zakladá celý ďalší nezákonný postup všetkých všeobecných súdov konajúcich vo veci.

8. Pri zachovaní základnej podstaty občianskeho a trestného súdneho konania, ktorou je zisťovanie materiálnej pravdy a skutkového stavu, je neprípustné, aby podľa rozhodnutia v trestnom konaní bol platobný rozkaz riadne doručený a podľa rozhodnutia a opatrenia (zásahu) v občianskom súdnom konaní nebol doručený, a preto bol následne doručovaný súdom znova na základe nedôveryhodnej výpovede starostu, pri ktorého výsluchu, skrz zavinený postup súdu, nemohol byť prítomný sťažovateľ, ktorý nemohol realizovať svoje procesné práva, napr. klásť vypočúvanému otázky, čo vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezaujatosti konajúceho sudcu a nestrannosti a zákonnosti výpovede, na základe ktorej sa ďalej „rieši“ exekučný titul. Výsluch svedka, na ktorý nie sú predvolaní všetci účastníci konania, nie je nestranný a zákonný.

9. Spôsobenie nevyožiteľnosti právoplatne priznanej pohľadávky zákonnými aj nezákonnými a praktickými nepredvídateľnými prekážkami je porušením základných práv garantovaných ústavou a dohovorom, čo konštatuje vo svojom rozhodnutí aj Európsky súd pre ľudské práva. Sťažovateľ sa oprávnene bráni zákonnými prostriedkami, a preto nemôže byť v jeho neprospech dĺžka konania, ani výška vymáhaného nároku k dnešnému dňu, ktorý rastie. Rozhodujúce by malo byť len pozitívne právo. Cieľom sťažovateľa je vymôcť svoju pohľadávku, na čo má legitímny nárok.

10. Arbitrárnosť rozhodnutí súdov, nevysporiadanie sa s námietkami účastníka konania, nedostatočné zistenie skutkového stavu a opomenutie podstatných a právne významných skutočností sa vždy považuje za odňatie možnosti konať pred súdom, teda za vadu podľa § 237 písm. f) O. s. p. a za porušenie základného práva každého účastníka súdneho konania na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy

Slovenskej republiky. Súdny sa v celom konaní nevysporiadali s námietkami sťažovateľa, prehliadli podstatné skutočnosti relevantné pre vec (doručenie platobných rozkazov bývalému starostovi povinného Ing. O.) a odmietli vykonať dôkazy bez odôvodnenia, čo je rovnako odňatie možnosti konať pred súdom, keď účastník nemá možnosť sa reagovať na dôvody odmietnutia návrhov na vykonanie dokazovania.

11. Odvolací súd (Krajský súd v Prešove) vo veci rozhodol uznesením 16CoE/136/2012, 16CoE/137/2012 z 19. 11. 2012 inak, než svojím prvým rozhodnutím v tej istej veci (8CoE/34/2009 z 22. 10. 2009), a to bez zmeny skutkového a právneho stavu a bez náležitého odôvodnenia odklonu od svojho rozhodnutia, čo sa v praxi ústavného súdu, ale aj v praxi všeobecných súdov považuje za odňatie možnosti konať pred súdom a porušenie práva na súdnu a inú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

12. Diametrálny odklon v rozhodovaní rovnakého súdu v rovnakej veci bez náležitého zdôvodnenia a bez zásadnej zmeny skutkového a právneho stavu je neprípustný a v rozpore s princípom právneho štátu a právnej istoty a v rozpore s právom účastníka konania na súdnu a inú právnu ochranu. Zastavenie exekúcie bolo celkom zjavne nezákonné aj z dôvodu, že bol povolený odklad exekúcie do skončenia konania Krajského súdu v Košiciach 4Cb/1/2008 a z dôvodu pochybností o nezaujatosti konajúcich sudcov.

13. Ak exekučný titul nebol zrušený v predpísanom konaní, iný ďalší nezákonný postup súdu ohľadne exekučného titulu (opätovné doručovanie exekučného titulu Krajským súdom v Košiciach povinnému, ďalší postup súdu v rozpore so zásadou res iudicata, teda ako keby exekučný titul neexistoval) nemôže byť dôvodom na odklad alebo zastavenie exekúcie, pretože nezákonnosť sa nemôže „nabaľovať“ na seba. Preto by nemohlo obstať ani rozhodnutie exekučného súdu o zastavení exekúcie alebo odklade exekúcie, založené len na postupe iného súdu (Krajský súd v Košiciach), ktorý je celkom zjavne nesprávny a nezákonný. Exekučné tituly - platobné rozkazy sú právoplatné a vykonateľné, pretože boli povinnému riadne doručené, čo je zrejmé zo spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou 1T/197/2004 a príslušného vyšetrovacieho spisu, kde bol odsúdený práve starosta ako štatutárny orgán povinného, za to, že platobné rozkazy prevzal a po porade s právnikom nepodal odpory za povinného odpory. Prevzatie exekučných titulov bývalým starostom

povinného Ing. O. priznal niekoľkokrát samotný bývalý starosta povinného Ing. O. v cit. trestnom konaní a uzaviera to právoplatne aj skutková veta odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou 1T/197/2004.

14. Nevyjadrovanie sa súdov k podstate veci (doručeniu platobných rozkazov) a k relevantným námietkam účastníka konania je závažnou vadou konania a rozhodnutia majúcou za následok zrušenie akéhokoľvek rozhodnutia.

15. Exekučný súd nemá právomoc posudzovať vec samú správnosť priznaného nároku; išlo by o opätovné posudzovanie už raz právoplatne rozhodnutej veci. Exekučný súd je oprávnený posudzovať len splnenie formálnych podmienok pre exekúciu, a formálne náležitosti exekučného titulu. Exekučný súd je teda oprávnený skúmať splnenie podmienok pre nadobudnutie právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu.

16. Prvým predpokladom pre nadobudnutie právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia vo veci samej je účinné doručenie exekučného účastníkom konania. V tomto prípade došlo k splneniu všetkých predpokladov vyžadovaných zákonom pre nadobudnutie právoplatnosti a vykonateľnosti exekučných titulov - platobných rozkazov. Exekučné tituly boli riadne a účinne doručené povinnému, keď ich prevzal štatutárny orgán povinného - bývalý starosta O., čo je celkom zjavne zrejmé zo spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou 1T/197/2004. Po riadnom a účinnom doručení exekučných titulov došlo k splneniu ďalšieho predpokladu pre nadobudnutie právoplatnosti a vykonateľnosti exekučných titulov, a to k márnemu uplynutiu lehoty na podanie zákonom predpísaného opravného prostriedku (odporu), keď povinný nepodal odpory proti exekučným titulom, za čo bol vtedajší štatutárny orgán povinného - starosta právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou 1T/197/2004. Zároveň tiež došlo k splneniu predpokladu pre nadobudnutie vykonateľnosti, a to k márnemu uplynutiu lehoty na plnenie (paričnej lehoty) podľa exekučných titulov.

17. Len skutočnosti uvedené v predchádzajúcom bode tohto podania sú právne významné pre rozhodnutie exekučných súdov vo veci exekúcie, nie nesprávny a nezákonný postup súdu v inom konaní/iných konaniach. Zastavenie exekúcie je pre oprávneného krajne nespravodlivé a nesprávne. Pokiaľ sa exekučné súdy odvolávajú na iné konania, mali nanajvýš prerušiť konanie v záujme spravodlivého usporiadania vzťahov medzi účastníkmi, avšak je celkom zjavne zrejmé, že v exekúcii možno pokračovať, keď sú splnené všetky

formálne podmienky pre výkon exekúcie a exekučné tituly sú právoplatné a vykonateľné, keď doposiaľ neboli žiadnym predpísaným a zákonným spôsobom zrušené.

18. Vzhľadom na uvedené je potrebné sťažnosť vyhodnotiť ako opodstatnenú a vyhovieť petitu sťažnosti v znení doplnení a zmien.

19. Zdvorilo žiadam Ústavný súd Slovenskej republiky prelomiť prehliadanie faktov uvedených v tejto sťažnosti ohľadne doručenia platobných rozkazov všeobecnými súdmi na všetkých stupňoch a nevyjadrovanie sa k námietkam sťažovateľa ohľadne doručenia platobných rozkazov a zaviazat' všetky dotknuté všeobecné súdy právnym názorom, že platobné rozkazy boli riadne doručené povinnému, ktorý voči nim nepodal odpor, za čo bol bývalý starosta povinného Obce H. Ing. O. právoplatne odsúdený Okresným súdom Vranov nad Topľou v konaní 1T/197/2004 a že opätovné doručovanie platobných rozkazov po nezákonnom výsluchu bývalého starostu povinného Obce H. Ing. O. Krajským súdom v Košiciach po viac ako 10 rokoch od právoplatnosti platobných rozkazov bolo celkom zjavne nezákonné a neopodstatnené.

20. Žiadam, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vyhovel sťažnosti v znení doplnení a zmien, priznal sťažovateľovi požadovanú náhradu škody aj nemajetkovej ujmy a uložil porušovateľom povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania vo výške 269,10 EUR na účet právneho zástupcu sťažovateľa Mgr. M. M.(...) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (2 úkony právnej služby - 1. prevzatie a príprava 123,50 € + 7,63 €, 2. stanovisko 130,16 € + 7,81 €).»

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúcich súdnych spisov ústavný súd zistil tento priebeh a stav napadnutých konaní:

A. Vec vedená na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3 Er 3159/97

Dňa 14. novembra 1997 podal oprávnený Ing. L. M., Česká republika, na Krajskom súde KE návrh na začatie exekučného konania proti povinnému – obci H., na vymoženie sumy 2 871,71 € s prísl. (86 513 Sk s prísl.). V ďalšom bude oprávnený označovaný ako

„sťažovateľ“ napriek tomu, že označenie oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie nie je totožné s označením sťažovateľa na podanej ústavnej sťažnosti zo 7. mája 2012.

Dňa 12. decembra 1997 Krajský súd KE uvedený návrh na exekúciu postúpil okresnému súdu, kde bola vec zaevidovaná pod sp. zn. 3 Er 3159/97.

Dňa 20. mája 2010 okresný súd uznesením č. k. 3 Er 3159/97-615 povolil odklad exekúcie *„až do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008“*.

Okresný súd následne vykonával procesné úkony spojené s exekúciou až do 2. septembra 2011, keď uznesením č. k. 3 Er 3159/97-666 rozhodol tak, že exekúciu zastavil, pričom sa tiež uzniesol na tom, že o náhrade trov exekúcie súdneho exekútora JUDr. Š. Š. rozhodne samostatným uznesením. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ v zákonnej lehote odvolanie, preto okresný súd predložil spis Krajskému súdu PO na rozhodnutie o podanom odvolaní.

Dňa 19. novembra 2012 Krajský súd PO uznesením sp. zn. 16 CoE 136/2012, 16 CoE 137/2012 o podanom odvolaní sťažovateľa rozhodol tak, že napadnuté uznesenie č. k. 3 Er 3159/97-666 potvrdil.

Dňa 20. decembra 2012 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 27. decembra 2012 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na zmenu súdneho exekútora.

Dňa 2. januára 2013 samosudkyňa okresného súdu JUDr. A. Z. oznámila predsedovi okresného súdu možné dôvody jej vylúčenia z predmetného konania v zmysle § 15 Občianskeho súdneho poriadku, pričom uviedla: *„v uvedenej právnej veci sa cítim byť zaujatá, nakoľko som zistila, že menovaný oprávnený Ing. L. M. podal na tun. súde žalobu voči SR zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR o náhradu škody, ktorá mu mala byť spôsobená konaním sudcov na tunajšom súde.“*

Dňa 3. januára 2013 nadobudlo právoplatnosť uznesenie okresného súdu č. k. 3 Er 3159/97-666 (v spojení s uznesením Krajského súdu PO sp. zn. 16 CoE 136/2012, 16 CoE 137/2012 z 19. novembra 2012), ktorým bolo exekučné konanie sp. zn. 3 Er 3159/97 zastavené.

Dňa 7. januára 2013 exekútor JUDr. Š. Š. požiadal okresný súd o vrátenie „*exekučného spisu EX 1020/97 z dôvodu zastavenia exekúcie*“.

Dňa 11. januára 2013 sudcovia okresného súdu navrhli, „*aby táto vec bola pridelená inému vecne príslušnému súdu*“.

Dňa 14. januára 2013 bol spis predložený krajskému súdu PO, aby rozhodol o oznámení predpojatosti JUDr. A. Z. a o prikázaní veci inému súdu.

Dňa 28. januára 2013 bol spis zaevidovaný na Krajskom súde PO pod sp. zn. 1 Nc 4/2013.

Dňa 31. januára 2013 Okresný súd Bardejov požiadal okresný súd o zapožičanie spisu sp. zn. 3 Er 3159/97.

Dňa 31. januára 2013 bol v spise zaznamenaný úradný záznam: „*Spis Okresného súdu vo Vranove nad Topľou sp. zn. 3Er/3159/1997 je od 15. 1. 2013 na Krajskom súde v Prešove na rozhodovanie o námietke zaujatosti.*“

Dňa 4. februára 2013 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „*3 Er 3159/97 dovolání*“ proti „*uznesení Krajského súdu v Prešove č. k. 16 CoE 136, 137/2012 z 19. 11. 2012*“.

Dňa 6. marca 2013 Krajský súd PO uznesením sp. zn. 3 NcC 3/2013 rozhodol tak, že „*Sudcovia Okresného súdu Vranov nad Topľou sú vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3 Er 3159/1997. Vec prikazuje na konanie Okresnému súdu Humenné.*“.

Dňa 11. marca 2013 Okresný súd Bardejov urgovoal zaslanie spisu okresného súdu sp. zn. 3 Er 3159/97.

Dňa 11. marca 2013 okresný súd oznámil Okresnému súdu Bardejov, že „*spis Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 3Er/3159/1997 bol dňa 15. 1. 2013 zaslaný Krajskému súdu v Prešove na rozhodnutie o námietke zaujatosti. Do dnešného dňa súdu nebol vrátený.*“.

Dňa 20. marca 2013 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 28. marca 2013 Okresný súd Košice I požiadal okresný súd o zaslanie spisu sp. zn. 3 Er 3159/97.

Dňa 8. apríla 2013 do spisu nahliadol Mgr. M. F.

Dňa 16. mája 2013 bol spis doručený Okresnému súdu Humenné, kde bol zaevidovaný pod sp. zn. 6 Er 380/2013.

Dňa 6. augusta 2013 Okresný súd Humenné uznesením č. k. 6 Er 380/2013-873 návrh sťažovateľa na zmenu súdneho exekútora zamietol.

B. Vec vedená na Krajskom súde v Košiciach v súčasnosti pod sp. zn. 4 Cb 1/2008 (predtým pod sp. zn. 18 Rob 1357/96)

Dňa 25. novembra 1996 navrhovateľ Ing. L. M., Česká republika, podal na krajskom súde proti obci H. (ďalej aj „odporca“) návrh na začatie konania o zaplatenie sumy 86 513 Sk s prísl. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 18 Rob 1357/96. V ďalšom bude navrhovateľ označovaný ako „sťažovateľ“ napriek tomu, že označenie navrhovateľa v uvedenom žalobnom návrhu nie je totožné s označením sťažovateľa na podanej ústavnej sťažnosti zo 7. mája 2012.

Dňa 26. februára 1997 krajský súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdnych poplatkov za podaný návrh.

Dňa 4. marca 1997 sťažovateľ uhradil súdny poplatok.

Dňa 19. júna 1997 sťažovateľ požiadal krajský súd o vydanie platobného rozkazu.

Dňa 1. júla 1997 krajský súd vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 18 Rob 1357/96-22, ktorý nadobudol právoplatnosť 1. augusta 1997.

Dňa 17. júna 1999 obec H. podala na krajskom súde návrh na obnovu konania vedeného pod sp. zn. 18 Rob 1357/96.

Dňa 24. júna 1999 bol spis predložený sudcovi JUDr. J. S.

Dňa 13. januára 2000 si predmetný spis vyžiadal Okresný súd Vranov nad Topľou, k spisu sp. zn. 3 Er 3196/97.

Dňa 3. februára 2000 bol predmetný spis zapožičaný Okresnému súdu Vranov nad Topľou.

Dňa 21. júla 2003 odporca požiadal krajský súd o vyhotovenie kópií zo súdneho spisu.

Dňa 31. júla 2003 bolo v spise zaznamenané, že sa do kancelárie obchodného úseku krajského súdu dostavil zástupca odporcu „za účelom prevzatia kópie návrhu, platobného rozkazu 17 Rob 1357/96-22 zo dňa 1. 7. 1997 so súhlasom sudkyne JUDr. L. M.“.

Dňa 18. marca 2005 krajský súd uznesením č. k. 9 Cb 673/99-88 povolil obnovu konania vo veciach sp. zn. 18 Rob 1357/96, sp. zn. 17 Rob 1361/96 a sp. zn. 9 Cb 1832/96. Sťažovateľ podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, preto bol spis predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), aby rozhodol o tomto opravnom prostriedku.

Dňa 29. novembra 2006 najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 Obo 223/2005 napadnuté uznesenie krajského súdu č. k. 9 Cb 673/99-88 z 18. marca 2005 zmenil tak, že návrh na obnovu konania zamietol.

Dňa 16. februára 2007 odporca podal návrh na zrušenie platobného rozkazu č. k. 18 Rob 1357/96-22 vydaného 1. júla 1997 z dôvodu, že mu toto rozhodnutie nebolo doručené do vlastných rúk.

Dňa 19. februára 2007 bol v spise uskutočnený záznam, podľa ktorého *„spis sp. zn. 18 Rob 1357/1996 bol dňa 18. 9. 2001 zapožičaný tunajšiemu súdu k sp. zn. 9 Cb/673/1999. Tento bol vrátený dňa 19. 2. 2007“*.

Dňa 26. februára 2007 konajúci sudca JUDr. V. H. vydal opravné uznesenie č. k. 18 Rob 1357/96-34 k platobnému rozkazu vydanému 1. júla 1997.

Dňa 1. marca 2007 odporca podal odpor proti opravnému uzneseniu č. k. 18 Rob 1357/96-34.

Dňa 15. marca 2007 sťažovateľ podal proti opravnému uzneseniu č. k. 18 Rob 1357/96-34 *„ve lhůte odvolání“*.

Dňa 22. marca 2007 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o podanom opravnom prostriedku.

Dňa 26. júla 2007 najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 Obo 47/2007 opravné uznesenie krajského súdu č. k. 18 Rob 1357/96-34 zrušil v podstate preto, že *„Platobný rozkaz vydaný krajským súdom netrpí žiadnou chybou, ktorú by bolo potrebné odstraňovať vydaním opravného uznesenia s použitím ust. § 164 OSP“*.

Dňa 11. septembra 2007 bol spis vrátený krajskému súdu.

Dňa 27. septembra 2007 krajský súd vyzval odporcu, aby oznámil, kto bol v roku 1997 oprávnený preberať poštu adresovanú do vlastných rúk a *„kto prevzal za Obecný úrad H. platobný rozkaz č. k. 18 Rob/1657/1996-22 dňa 11. 7. 1997“*.

Dňa 4. októbra 2007 odporca oznámil krajskému súdu, že oprávnený preberať poštu do vlastných rúk „*bol jedine štatutár obce-starosta obce*“ pričom „*platobný rozkaz č. k. 18 Rob/1357/1996-22 dňa 11. 7. 1997 jednoznačne neprevzal vtedajší starosta obce*“.

Dňa 11. októbra 2007 krajský súd uznesením č. k. 18 Rob 1357/96-52 zrušil svoj platobný rozkaz č. k. 18 Rob 1357/96-22 z 1. júla 1997.

Dňa 26. novembra 2007 sťažovateľ podal proti uzneseniu krajského súdu č. k. 18 Rob 1357/96-52 odvolanie.

Dňa 28. novembra 2007 krajský súd odvolanie sťažovateľa zaslal odporcovi s tým, aby sa k tomuto vyjadril.

Dňa 14. decembra 2007 odporca doručil krajskému súdu svoje vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľa.

Dňa 27. decembra 2007 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o odvolaní sťažovateľa.

Dňa 16. januára 2008 najvyšší súd uznesením sp. zn. 6 Obo 262/2007 zrušil napadnuté uznesenie č. k. 18 Rob 1357/96-52, pretože „*nemožno dospieť k záveru, že platobný rozkaz nebol doručený do vlastných rúk v zmysle § 173 OSP*“.

Dňa 14. februára 2008 odporca podal dovolanie proti uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 6 Obo 262/2007.

Dňa 26. februára 2008 krajský súd vyzval sťažovateľa, aby sa vyjadril k dovolaniu odporcu.

Dňa 6. marca 2008 bolo krajskému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa k dovolaniu odporcu.

Dňa 17. marca 2008 bol najvyššiemu súdu doručený spis, aby rozhodol o dovolaní odporcu.

Dňa 6. júna 2008 najvyšší súd uznesením č. k. 1 Obdo V 21/2008-80 zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Dňa 7. júla 2008 bol spis vrátený krajskému súdu.

Dňa 4. augusta 2008 Okresný súd Bratislava I požiadal krajský súd o zapožičanie predmetného spisu.

Dňa 14. októbra 2008 bol do zápisnice vypočutý svedok Ing. J. O. a svedkyňa M. S.

Dňa 20. októbra 2008 odporca podal odpor proti platobnému rozkazu krajského súdu č. k. 18 Rob 1357/96-22 z 1. júla 1997.

Dňa 23. októbra 2008 bola vec zaevidovaná na krajskom súde pod sp. zn. 4 Cb 1/2008.

Dňa 24. októbra 2008 krajský súd vyzval sťažovateľa, aby sa vyjadril k podanému odporu.

Dňa 4. novembra 2008 zákonný sudca JUDr. V. H. oznámil predsedovi súdu skutočnosti, pre ktoré je vylúčený z rozhodovania v danej veci. Sťažovateľ totiž podal proti nemu žalobu o náhradu škody. Vec bola na pokyn predsedu krajského súdu náhodným výberom pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. J. K.

Dňa 10. novembra 2008 sa sťažovateľ písomne vyjadril k podanému odporu. Navrhol aj vylúčenie sudcu JUDr. V. H. z konania a namietol aj nepríslušnosť krajského súdu.

Dňa 10. novembra 2008 zákonná sudkyňa JUDr. J. K. oznámila predsedovi súdu skutočnosti, pre ktoré je vylúčená z rozhodovania v danej veci. Sťažovateľ totiž podal proti nej žalobu o náhradu škody.

Dňa 11. novembra 2008 sťažovateľ doručil krajskému súdu rozsiahle doplnenie svojich podaní.

Dňa 12. novembra 2008 bola vec na pokyn predsedu krajského súdu náhodným výberom pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. K. P.

Dňa 8. decembra 2008 sa odporca vyjadril k veci a zaslal súdu písomnosti.

Dňa 12. decembra 2008 Okresné riaditeľstvo PZ Vranov nad Topľou (ďalej len „okresné riaditeľstvo“) požiadalo krajský súd „o podanie správy zaslanie rozhodnutí“.

Dňa 30. decembra 2008 krajský súd reagoval na uvedenú požiadavku okresného riaditeľstva.

Dňa 21. januára 2009 súdny exekútor JUDr. Š. Š. požiadal krajský súd o súčinnosť.

Dňa 22. januára 2009 sťažovateľ podal vo veci písomné vyjadrenie. V rovnaký deň bolo postúpené z najvyššieho súdu na krajský súd podanie sťažovateľa z 18. augusta 2003, v ktorom analyzuje danú vec.

Dňa 3. februára 2009 bola vec pridelená na prerokovanie a rozhodnutie JUDr. Z. K.

Dňa 13. februára 2009 krajský súd oznámil Okresnému súdu Bratislava I, že „*náš súd vo veci koná, preto nie je možné Vám celý spis zapožičať*“. V rovnaký deň sa krajský

súd dopytoval na okresnom riaditeľstve, že v akom štádiu sa nachádza konanie vedené proti sťažovateľovi a Ing. J. O.

Dňa 3. marca 2009 okresné riaditeľstvo reagovalo na uvedený dotaz krajského súdu, pričom oznámilo, že okresná prokuratúra 18. marca 2008 zrušila vznesené obvinenie proti sťažovateľovi a Ing. J. O., preto sa ďalej konanie vedie „*iba vo veci*“.

Dňa 27. marca 2009 krajský súd uznesením č. k. 4 Cb 1/2008-168 „*návrh odporcu zo dňa 16. 2. 2007 na zrušenie platobného rozkazu č. k. 18 Rob1357/1996-22 zo dňa 1. 7. 1997*“ zamietol.

Dňa 27. marca 2009 krajský súd požiadal Okresný súd Vranov nad Topľou o zaslanie právoplatného rozhodnutia sp. zn. 1 T 197/2004. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 23. apríla 2009.

Dňa 8. apríla 2009 Okresný súd Vranov nad Topľou doručil krajskému súdu právoplatný rozsudok sp. zn. 1 T 197/2004.

Dňa 1. júna 2009 sa Okresný súd Vranov nad Topľou informoval, v akom štádiu sa nachádza napadnuté konanie krajského súdu.

Dňa 5. júna 2009 krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou, že rozhodnutie č. k. 18 Rob 1357/96-52 dosiaľ nenadobudlo právoplatnosť.

Dňa 12. júna 2009 odporca doručil krajskému súdu súvisiace rozhodnutie najvyššieho súdu.

Dňa 30. septembra 2009 krajský súd uznesením č. k. 4 Cb 1/2008-193 prerušil konanie do rozhodnutia najvyššieho súdu „*o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2 Obo 40/2009*“.

Dňa 20. októbra 2009 sťažovateľ písomne namietal prerušenie napadnutého konania.

Dňa 6. novembra 2009 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o opravnom prostriedku sťažovateľa proti rozhodnutiu o prerušení konania.

Dňa 9. decembra 2009 najvyšší súd uznesením č. k. 2 Obo 110/2009-199 zrušil uznesenie krajského súdu č. k. 4 Cb 1/2008-193 o prerušení napadnutého konania.

Dňa 28. decembra 2009 bol spis vrátený krajskému súdu.

Dňa 3. februára 2010 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 2. marec 2010.

Dňa 23. februára 2010 a 25. februára 2010 sťažovateľ písomne doplnil svoje skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy vo veci.

Dňa 2. marca 2010 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že sťažovateľ v určenej lehote doplní svoje námietky zaujatosti, ktoré vzniesol proti zákonnej sudkyňi.

Dňa 4. marca 2010 a 8. marca 2010 sťažovateľ doplnil svoje dôvody námietok zaujatosti voči sudkyňi JUDr. Z. K.

Dňa 12. marca 2010 sťažovateľ navrhol prerušenie konania vzhľadom na to, že vo veci podal ústavnú sťažnosť (ktorou napadol rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 40/2009 z 27. mája 2009 a sp. zn. 1 Obdo V 36/2009 zo 17. decembra 2009). Sťažovateľ sa v rovnaký deň obrátil sťažnosťou aj na predsedu krajského súdu, ktorý postúpil jeho podanie na ďalší procesný postup súvisiaci s námietkou zaujatosti.

Dňa 12. marca 2010 sa zákonná sudkyňa vyjadrila k námietke zaujatosti.

Dňa 24. marca 2010 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o námietke zaujatosti.

Dňa 7. apríla 2010 najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 Ndob 14/2010 konanie o vylúčenie sudkyne JUDr. Z. K. z prerokúvania a rozhodovania veci krajského súdu sp. zn. 4 Cb 1/2008 zastavil.

Dňa 14. apríla 2010 bol spis vrátený krajskému súdu.

Dňa 4. mája 2010 Okresný súd Vranov nad Topľou (v súvislosti s vecou sp. zn. 3 Er 3159/97) požiadal krajský súd o informáciu o stave konania.

Dňa 5. mája 2010 krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou, že proti platobnému rozkazu č. k. 18 Rob 1357/96-22 z 1. júla 1997 bol podaný odpor, o ktorom ešte nie je rozhodnuté.

Dňa 2. júna 2010 odporca požiadal krajský súd o prehodnotenie svojho oznámenia z 5. mája 2010.

Dňa 7. júna 2010 krajský súd na základe podnetu odporcu doplnil svoje oznámenie z 5. mája 2010; túto skutočnosť dal na vedomie aj odporcovi.

Dňa 5. augusta 2010 sťažovateľ doručil krajskému súdu rozsiahle vyjadrenie vo veci.

Dňa 10. augusta 2010 krajský súd vyzval sťažovateľa na predloženie dôkazu o tom, že podal ústavnú sťažnosť, aby mohol posúdiť návrh sťažovateľa na prerušenie konania.

Dňa 13. augusta 2010 sa sudkyňa vyjadrila k sťažnosti sťažovateľa na zbytočné priesťahy v konaní z 31. júla 2010.

Dňa 19. augusta 2010 sťažovateľ doručil krajskému súdu vyjadrenie vo veci.

Dňa 9. septembra 2010 sťažovateľ vo svojom vyjadrení oznámil krajskému súdu, že na prerušení konania netrvá.

Dňa 17. septembra 2010 sudkyňa JUDr. Z. K. oznámila predsedovi krajského súdu skutočnosti na vylúčenie z prerokúvanej veci.

Dňa 21. septembra 2010 bola vec náhodným výberom pridelená na prerokovanie a rozhodnutie JUDr. J. V.

Dňa 5. novembra 2010 sťažovateľ vo svojom podaní navrhol krajskému súdu, aby „o odporech odpůrce z 1. 3. 07 a z 20. 10. 08 projednal okr. soud Vranov jako soud exekuční v rámci řízení Er 3159/1997“.

Dňa 23. decembra 2010 Okresný súd Vranov nad Topľou (v súvislosti s vecou sp. zn. 3 Er 3159/97) požiadal krajský súd o informáciu o stave konania.

Dňa 10. januára 2011 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 25. január 2011. V rovnaký deň krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou, že vo veci je nariadené pojednávanie.

Dňa 19. januára 2011 sťažovateľ zo zdravotných dôvodov ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní.

Dňa 25. januára 2011 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 22. február 2011.

Dňa 11. februára 2011, 15. februára 2011 a 18. februára 2011 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „námitka nepřislušnosti krajského soudu – námitka soudní nepravomoci“.

Dňa 16. februára 2011 boli účastníci konania upovedomení o odročení nariadeného pojednávania „z dôvodu PN sudcu“.

Dňa 13. apríla 2011 krajský súd žiadal o pripojenie súvisiacich rozhodnutí.

Dňa 11. mája 2011 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 21. jún 2011.

Dňa 21. júna 2011 bolo pojednávanie odročené na neurčito na účely pripojenia spisu sp. zn. 9 Cb 1832/1996 z Okresného súdu Vranov nad Topľou.

Dňa 7. júla 2011 sťažovateľ podal námietku zaujatosti zákonného sudcu JUDr. J. V.

Dňa 13. júla 2011 krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou, že spis sp. zn. 4 Cb 1/2008 mu nemôže zapožičať, pretože je vo veci podaná námietka zaujatosti.

Dňa 8. septembra 2011 Okresný súd Vranov nad Topľou požiadal krajský súd o zapožičanie spisu sp. zn. 4 Cb 1/2008.

Dňa 22. septembra 2011 sťažovateľ podal predsedovi krajského súdu sťažnosť a „*otevřený dopis dr. V. a Mgr. K.*“.

Dňa 12. októbra 2011 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „*námítka nepřislušnosti krajského soudu – námítka soudní nepravomoci*“.

Dňa 2. novembra 2011 krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou, že v súčasnosti nie je možné zapožičať spis sp. zn. 4 Cb 1/2008, lebo „*konanie nie je skončené a žalobca podáva sťažnosti, ktoré treba vybavovať*“. Krajský súd súčasne urgoval uvedený okresný súd o zapožičanie spisu sp. zn. 9 Cb 1832/1996.

Dňa 2. novembra 2011 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 13. december 2011.

Dňa 21. novembra 2011 Okresný súd Vranov nad Topľou oznámil krajskému súdu, že spis sp. zn. 9 Cb 1832/1996 nie je možné zapožičať, pretože „*nie je nášho súdu*“.

Dňa 1. decembra 2011 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „*námítka nepřislušnosti krajského soudu – námítka soudní nepravomoci*“, ku ktorému bola pripojená aj „*žaloba na omluvu ze dne 25. 11. 2011*“, ktorá smeruje aj proti JUDr. J. V., JUDr. V. H. a Mgr. Z. K.

Dňa 6. decembra 2011 bol zrušený termín pojednávania nariadeného na 13. decembra 2011 „*z dôvodu námietky zaujatosti sudcu podanej žalobcom*“.

Dňa 13. decembra 2011 sudca JUDr. J. V. oznámil predsedovi krajského súdu skutočnosti, ktoré sú dôvodom na vylúčenie sudcu.

Dňa 21. decembra 2011 bola vec náhodným výberom pridelená na prerokovanie a rozhodnutie JUDr. J. S. Okresný súd Vranov nad Topľou požiadal krajský súd aj o zapožičanie spisu sp. zn. 4 Cb 1/2008.

Dňa 17. februára 2012 bol spis krajského súdu sp. zn. 4 Cb 1/2008 zapožičaný Okresnému súdu Vranov nad Topľou.

Dňa 23. februára 2012 sťažovateľ podal krajskému súdu aj „*návrh na zastavení zřízení*“.

Dňa 16. apríla 2012 sťažovateľ zaslal „*predsedovi senátu*“ svoje písomné stanovisko vo veci a rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1 T 197/2004.

Dňa 18. mája 2012 Okresný súd Vranov nad Topľou vrátil krajskému súdu spis sp. zn. 4 Cb 1/2008.

Dňa 28. mája 2012 sťažovateľ adresoval písomné dopyty na zákonného sudcu.

Dňa 29. mája 2012 sťažovateľ podal predsedovi krajského súdu sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Dňa 18. júna 2012, 21. júna 2012 a 26. júna 2012 sťažovateľ podal na krajskom súde vyjadrenie a podanie označené ako „dotazy a návrh na zastavení zřízení pro nedostatek soudní pravomoci“.

Dňa 26. júna 2012 sťažovateľ oznámil krajskému súdu, že „v době od 4. 7. 2012 do 30. 7. 2012 se mohu účastnit jednání u KS Košice mimo 25. 7. a 27. 7. 2012“.

Dňa 3. júla 2012 krajský súd požiadal Okresný súd Vranov nad Topľou o zapožičanie spisu sp. zn. 1 T 197/2004 a zároveň o vrátenie spisu sp. zn. 9 Cb 1832/1996. V rovnaký deň krajský súd oznámil účastníkom konania, že „vo věci vzhľadom na protichodné stanoviská účastníkov sporu, bude vytyčený termín pojednávania po 1. 9. 2012, keďže súd zabezpečuje listinné dôkazy“.

Dňa 9. júla 2012 sťažovateľ vo svojom podaní krajskému súdu naliehal, aby „jednání bylo ihned nařízeno“.

Dňa 16. júla 2012 Okresný súd Vranov nad Topľou oznámil krajskému súdu, že spis sp. zn. 9 Cb 1832/1996 nemôže byť vrátený, lebo so súvisiacim spisom bol zapožičaný Okresnému súdu Bratislava I.

Dňa 24. júla 2012 sťažovateľ zaslal krajskému súdu rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1 T 197/2004.

Dňa 27. augusta 2012 sťažovateľ požiadal krajský súd o oznámenie termínu pojednávania.

Dňa 30. augusta 2012 Okresný súd Vranov nad Topľou požiadal krajský súd aj o zaslanie spisu sp. zn. 4 Cb 1/2008.

Dňa 4. septembra 2012 krajský súd zapožičal Okresnému súdu Vranov nad Topľou svoj spis sp. zn. 4 Cb 1/2008 „s tým, aby ste ho vrátili do 1. 12. 2012“.

Dňa 24. septembra 2012 bol doručený krajskému súdu „procesný návrh na odmítnutí odporu“.

Dňa 28. septembra 2012 Okresný súd Vranov nad Topľou vrátil krajskému súdu spis sp. zn. 4 Cb 1/2008.

Dňa 30. októbra 2012 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „*Oprava vadného procesného postupu soudu – Žádost o nařízení jednání a výslech svědků*“.

Dňa 31. októbra 2012 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „*Ďalší procesný návrh na odmítnutí odporu*“.

Dňa 5. novembra 2012 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „*návrh na zastavení zřízení*“. V rovnaký deň podal sťažovateľ predsedovi krajského súdu sťažnosť na prietahy v konaní.

Dňa 6. novembra 2012 bola vec náhodným výberom pridelená na prerokovanie a rozhodnutie Mgr. J. F.

Dňa 20. novembra 2012 sudkyňa Mgr. J. F. oznámila predsedovi krajského súdu, že sťažovateľ aj na ňu podal žalobu o ochranu osobnosti, preto žiadala, aby bola v danej veci vylúčená z jej prerokovania a rozhodovania.

Dňa 6. decembra 2012 Okresný súd Vranov nad Topľou zapožičal krajskému súdu spis sp. zn. 1 T 197/2004.

Dňa 11. decembra 2012 a 13. decembra 2012 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „*Důkaz spisem 1T 197/04, návrh na zastavení zřízení*“

Dňa 17. decembra 2012 bola vec náhodným výberom pridelená na prerokovanie a rozhodnutie JUDr. J. S.

Dňa 16. januára 2013 sťažovateľ nahliadol do spisu.

Dňa 16. januára 2013 sťažovateľ namietol zaujatosť sudkyne JUDr. S. M. a navrhol, „*aby JUDr. S. M. byla z věci 3Cb 4/2008 i 4Cb 1/2008 vyloučena a věc byla předána z důvodu vhodnosti k vyřízení ke Krajskému soudu Žilina*“.

Dňa 28. januára 2013 sa sudkyňa JUDr. S. M. vyjadrila „*k vznesenéj námitce zaujatosti vo věci sp. zn. 4Cb/1/2008*“. V rovnaký deň krajský súd vrátil Okresnému súdu Vranov nad Topľou spis sp. zn. 1 T 197/2004.

Dňa 1. februára 2013 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „*4Cb 1/2008 urg. rozhodnutí o proces. návrzích*“.

Dňa 5. februára 2013 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o námietkach zaujatosti sťažovateľa.

Dňa 11. februára 2013 najvyšší súd uznesením sp. zn. 4 Ndob 2/2013 rozhodol, že sudkyňa JUDr. S. M. je vylúčená z prerokovania a rozhodnutia veci vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 4 Cb 1/2008 a sp. zn. 3 Cb 4/2008.

Dňa 28. februára 2013 najvyšší súd uznesením sp. zn. 4 Ndob 3/2013 návrhu sťažovateľa na prikázanie veci vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 4 Cb 1/2008 a sp. zn. 3 Cb 4/2008 nevyhovel.

Dňa 12. marca 2013 bol spis sp. zn. 4 Cb 1/2008 vrátený krajskému súdu.

Dňa 13. marca 2013 bol spis sp. zn. 4 Cb 1/2008 opäť vrátený najvyššiemu súdu, „pretože pri vyhotovovaní uznesenia č. k. 4 Ndob 2/2013 a 4 Ndob 3/2013 došlo k zrejmej nesprávnosti“.

Dňa 25. marca 2013 bol krajskému súdu vrátený spis s opraveným výrokom uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 4 Ndob 2/2013.

Dňa 14. mája 2013 krajský súd vyzval sťažovateľa, aby uhradil súdny poplatok „za návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti“.

Dňa 14. mája 2013 sudcovia krajského súdu JUDr. G. V., Mgr. M. H., JUDr. R. R. a JUDr. D. B. doručili predsedovi krajského súdu svoje „oznámenie o zaujatosti“ v danej veci.

Dňa 6. júna 2013 bol spis sp. zn. 4 Cb 1/2008 predložený najvyššiemu súdu „na rozhodnutie o zaujatosti sudcov“. Podanie bolo na najvyššom súde zaevidované pod sp. zn. 3 Ndob 21/2013.

Dňa 26. júna 2013 bol spis sp. zn. 4 Cb 1/2008 vrátený krajskému súdu bez rozhodnutia, pretože „nebol dodržaný správny postup pri predkladaní veci nadriadenému súdu vyplývajúci z ust. § 15 ods. 1 a 2 O. s. p.“.

Dňa 26. júna 2013 bola vec náhodným výberom pridelená na prerokovanie a rozhodnutie JUDr. G. V.

Dňa 19. júla 2013 bol spis sp. zn. 4 Cb 1/2008 predložený najvyššiemu súdu „na rozhodnutie o zaujatosti sudcov“. Podanie bolo na najvyššom súde zaevidované pod sp. zn. 3 Ndob 23/2013.

Dňa 8. augusta 2013 bol spis sp. zn. 4 Cb 1/2008 vrátený krajskému súdu bez rozhodnutia, pretože „*opätovne nebol dodržaný správny postup pri predkladaní veci nadriadenému súdu vyplývajúci z ust. § 15 ods. 1 a 2 O. s. p.*“.

Dňa 27. augusta 2013 sudkyňa krajského súdu JUDr. G. V. doručila predsedovi krajského súdu svoje „*oznámenie o zaujatosti*“ v danej veci.

Dňa 5. septembra 2013 bol spis sp. zn. 4 Cb 1/2008 znovu predložený najvyššiemu súdu „*na rozhodnutie o zaujatosti sudcov*“. Podanie bolo na najvyššom súde zaevidované pod sp. zn. 3 Ndob 27/2013.

Dňa 13. septembra 2013 najvyšší súd uznesením sp. zn. 3 Ndob 27/2013 rozhodol, že sudcovia krajského súdu JUDr. G. V., Mgr. M. H., JUDr. R. R. a JUDr. D. B. nie sú vylúčení z prerokovania a rozhodnutia veci vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 4 Cb 1/2008.

Dňa 25. septembra 2013 bol spis sp. zn. 4 Cb 1/2008 vrátený krajskému súdu.

C. Vec vedená na Krajskom súde v Košiciach v súčasnosti pod sp. zn. 3 Cb 4/2008 (predtým pod sp. zn. 17 Rob 1361/96).

Dňa 27. novembra 1996 navrhovateľ Ing. L. M., Česká republika, podal na krajskom súde proti obci H. (ďalej aj „odporca“) návrh na začatie konania o zaplatenie sumy 99 997 Sk s prísl. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 17 Rob 1361/96. V ďalšom bude navrhovateľ označovaný ako „sťažovateľ“ napriek tomu, že označenie navrhovateľa v uvedenom žalobnom návrhu nie je totožné s označením sťažovateľa na podanej ústavnej sťažnosti zo 7. mája 2012.

Dňa 4. februára 1997 krajský súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdnych poplatkov za podaný návrh.

Dňa 20. februára 1997 sťažovateľ uhradil súdny poplatok.

Dňa 7. marca 1997 a 19. júna 1997 sťažovateľ požiadal krajský súd o vydanie platobného rozkazu.

Dňa 27. júna 1997 krajský súd vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 17 Rob 1361/96-24, ktorý nadobudol právoplatnosť 1. augusta 1997.

Dňa 17. júna 1999 obec H. podala na krajskom súde návrh na obnovu konania sp. zn. 17 Rob 1361/96.

Dňa 21. júna 1999 si predmetný spis vyžiadal Okresný súd Vranov nad Topľou k spisu sp. zn. 3 Er 3196/97.

Dňa 23. júna 1999 bol predmetný spis zapožičaný Okresnému súdu Vranov nad Topľou.

Dňa 28. septembra 1999 Okresný súd Vranov nad Topľou vrátil predmetný spis krajskému súdu.

Dňa 4. októbra 1999 krajský súd vyzval sťažovateľa, aby predložil výpis zo živnostenského registra.

Dňa 26. októbra 1999 sťažovateľ predložil krajskému súdu kópiu svojho živnostenského listu.

Dňa 8. novembra 1999 bola v spise zaznamenaná úprava „*Spis predložiť JUDr. S. Čl. 28 – návrh na obnovu konania*“.

Dňa 13. januára 2000 sa Okresný súd Vranov nad Topľou informoval na krajskom súde, či bol v danej veci podaný návrh na obnovu konania.

Dňa 21. júla 2003 odporca požiadal krajský súd o vyhotovenie kópií zo súdneho spisu.

Dňa 31. júla 2003 bolo v spise zaznamenané, že sa do kancelárie obchodného úseku krajského súdu dostavil zástupca odporcu „*za účelom prevzatia kópie návrhu, platobného rozkazu 17 Rob 1361/96-24 zo dňa 27. 6. 1997 so súhlasom sudkyne JUDr. L.M.*“.

Dňa 5. septembra 2003 bol predmetný spis sp. zn. 17 Rob 1361/96 pripojený k spisu krajského súdu sp. zn. 9 Cb 673/99.

Dňa 18. marca 2005 krajský súd uznesením č. k. 9 Cb 673/99-88 povolil obnovu konania vo veciach sp. zn. 18 Rob 1357/96, sp. zn. 17 Rob 1361/96 a sp. zn. 9 Cb 1832/96. Sťažovateľ podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, preto bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o tomto opravnom prostriedku.

Dňa 29. novembra 2006 najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 Obo 223/2005 napadnuté uznesenie krajského súdu č. k. 9 Cb 673/99-88 z 18. marca 2005 zmenil tak, že návrh na obnovu konania zamietol.

Dňa 16. februára 2007 odporca podal návrh na zrušenie platobného rozkazu č. k. 17 Rob 1361/96-24 vydaného 27. júna 1997 z dôvodu, že mu toto rozhodnutie nebolo doručené do vlastných rúk.

Dňa 19. februára 2007 bol v spise uskutočnený záznam, podľa ktorého *„spis sp. zn. 17 Rob/1361/1996 bol dňa 5. 9. 2001 zapožičaný tunajšiemu súdu k sp. zn. 9Cb/673/1999. Tento bol vrátený dňa 19. 2. 2007“*.

Dňa 26. februára 2007 predseda senátu JUDr. V. H. vydal opravné uznesenie č. k. 17 Rob 1361/96-41 k platobnému rozkazu vydanému 27. júna 1997.

Dňa 1. marca 2007 odporca podal odpor proti opravnému uzneseniu č. k. 17 Rob 1361/96-41.

Dňa 15. marca 2007 sťažovateľ podal proti opravnému uzneseniu č. k. 17 Rob 1361/96-41 *„odvolání“*.

Dňa 22. marca 2007 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o podanom opravnom prostriedku.

Dňa 5. apríla 2007 súdny exekútor Mgr. Ing. Š. V. zaslal krajskému súdu *„žiadost' o poskytnutie súčinnosti“*.

Dňa 10. apríla 2007 krajský súd oznámil súdnemu exekútorovi Mgr. Ing. Š. V., že *„požadovanú informáciu Vám nemôžeme poskytnúť, pretože spis sa nachádza na Najvyššom súde SR“*.

Dňa 25. apríla 2007 najvyšší súd uznesením sp. zn. 4 Obo 68/2007 opravné uznesenie krajského súdu č. k. 17 Rob 1361/96-41 zrušil.

Dňa 30. mája 2007 bol spis vrátený krajskému súdu.

Dňa 12. júna 2007 odporca podal dovolanie proti uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 4 Obo 68/2007.

Dňa 21. júna 2007 bol najvyššiemu súdu doručený spis, aby rozhodol o dovolaní odporcu.

Dňa 29. mája 2008 najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 Obdo V 50/2007 dovolanie odporcu odmietol.

Dňa 7. júla 2008 bol spis vrátený krajskému súdu.

Dňa 1. augusta 2008 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako *„další vyjádření navrhovatele“*.

Dňa 8. augusta 2008 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako *„3. vyjádření navrhovatele“*, ako aj *„4. vyjádření navrhovatele“*. V rovnaký deň podal sťažovateľ sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Dňa 11. augusta 2008 krajský súd vyzval sťažovateľa, aby oznámil, či vo svojom ostatnom podaní vznáša „námietku zaujatosti voči sudcovi JUDr. V. H.“.

Dňa 19. augusta 2008 sťažovateľ oznámil krajskému súdu, že jeho uvedené podanie „je námitkou podjatosti sudce JUDr. V. H.“.

Dňa 2. septembra 2008 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o námietke zaujatosti sťažovateľa.

Dňa 9. septembra 2008 najvyšší súd uznesením sp. zn. 4 Ndob 18/2008 rozhodol, že sudca JUDr. V. H. nie je vylúčený z prerokovania a rozhodovania veci vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 17 Rob 1361/96.

Dňa 3. októbra 2008 sa Okresný súd Vranov nad Topľou informoval na krajskom súde, v akom štádiu sa nachádza napadnuté konanie krajského súdu. V rovnaký deň krajský súd odpovedal, že „vo veci návrhu na zrušenie platobného rozkazu 17 Rob/1361/1966 bude po doplnení dokazovania rozhodnuté do 20. 10. 2008“.

Dňa 14. októbra 2008 sa „do zápisnice“ uskutočnil výsluch Ing. J. O. a M. S.

Dňa 20. októbra 2008 odporca podal odpor proti platobnému rozkazu krajského súdu č. k. 17 Rob 1361/96-24 z 27. júna 1997.

Dňa 30. októbra 2008 Okresný súd Bratislava I požiadal krajský súd o zaslanie rozhodnutia č. k. 17 Rob 1361/96-24 z 27. júna 1997. V rovnaký deň krajský súd na uvedený dopyt odpovedal, že „vo veci neexistuje rozhodnutie, pretože proti platobnému rozkazu bol podaný odpor“.

Dňa 3. novembra 2008 Okresný súd Vranov nad Topľou požiadal krajský súd, „o poskytnutie informácie v akom stave je konanie o návrhu na zrušenie platobného rozkazu 17 Rob/1361/1996. V prípade ak v rámci konania bolo vydané rozhodnutie žiadame o jeho zaslanie“.

Dňa 10. novembra 2008 krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou, že „vec sp. zn. 17 Rob/1361/1996 nie je právoplatne skončená, pretože proti platobnému rozkazu bol podaný odpor“.

Dňa 10. novembra 2008 bola vec preradená do registra Cb a náhodným výberom bola pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi Mgr. J. F.

Dňa 10. novembra 2008 sťažovateľ nahliadol do spisu.

Dňa 10. novembra 2008 sťažovateľ navrhol vylúčenie sudcu JUDr. V. H. z konania a namietol aj nepríslušnosť krajského súdu v danej veci.

Dňa 12. novembra 2008 krajský súd vyzval Poštu H., aby „zaslali plnú moc, platnú v čase doručovania uvedenej zásielky, ktorá upravovala doručenie zásielok, na základe ktorej bola zásielka dňa 14. 7. 1997 doručená Obci H.“. V rovnaký deň krajský súd vyzval odporcu, aby predložil relevantný štatút obce na preberanie zásielok.

Dňa 14. novembra 2008 sťažovateľ doručil krajskému súdu rozsiahle doplnenie svojich podaní.

Dňa 24. novembra 2008 Okresný súd Vranov nad Topľou opätovne požiadal krajský súd „o oznámenie, či exekučný titul 17 Rob 1361/96 z 27. 6. 1997, ktorý je titulom v tomto konaní (3 Er 3196/97, pozn.) o vykonanie exekúcie bol zrušený“.

Dňa 24. novembra 2008 odporca zaslal krajskému súdu „ŠTATÚT OBCE H.“.

Dňa 25. novembra 2008 krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou aj to, že „v súčasnosti sa robí dokazovanie na zistenie, či platobný rozkaz bol dňa 14. 7. 1997 platne prevzatý“ odporcom.

Dňa 26. novembra 2008 krajský súd vyzval odporcu, aby predložil „Organizačný poriadok Obecného úradu v H., platný v čase doručenia platobného rozkazu“.

Dňa 1. decembra 2008 pošta oznámila krajskému súdu, že jeho žiadosti nemožno vyhovieť, pretože zo žiadaného obdobia sú doklady už skartované.

Dňa 8. decembra 2008 odporca reagoval na výzvu krajského súdu.

Dňa 12. decembra 2008 okresné riaditeľstvo požiadalo krajský súd „o podanie správy a zaslanie rozhodnutí“.

Dňa 19. decembra 2008 krajský súd reagoval na žiadosť okresného riaditeľstva.

Dňa 2. januára 2009 krajský súd vyzval odporcu, aby oznámil, či svedkyňa „M. S. aj v r. 1997 vykonávala iba upratovacie práce na polovičný úväzok, prípadne či a od kedy a aké práce vykonávala na celý úväzok“.

Dňa 16. januára 2009 Okresný súd Vranov nad Topľou požiadal o informácie, najmä „či došlo nejakým spôsobom k anulovaniu právoplatnosti vydaného platobného rozkazu zo dňa 27. 6. 1997 a akým spôsobom“.

Dňa 22. januára 2009 sťažovateľ podal vo veci rozsiahle písomné vyjadrenie.

Dňa 23. januára 2009 krajský súd vyzval odporcu, aby oznámil „*deň, od ktorého bol vo funkcii starosta obce H. Mgr. M. F.*“. Odporca v rovnaký deň reagoval na uvedenú výzvu.

Dňa 2. februára 2009 krajský súd uznesením č. k. 3 Cb 4/2008-169 návrh na zrušenie platobného rozkazu zamietol a odmietol odpory z 1. marca 2007 a 20. októbra 2008 proti platobnému rozkazu vydanému krajským súdom 27. júna 1997 pod č. k. 17 Rob 1361/96-24.

Dňa 11. februára 2009 Okresný súd Vranov nad Topľou urgovoval podanie informácie najmä o tom, „*či došlo nejakým spôsobom k anulovaniu právoplatnosti vydaného platobného rozkazu zo dňa 27. 6. 1997 a akým spôsobom*“.

Dňa 12. februára 2009 krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou, že v danej veci boli odpory z 1. marca 2007 a 20. októbra 2008 proti platobnému rozkazu vydanému krajským súdom 27. júna 1997 č. k. 17 Rob 1361/96-24 zatiaľ neprávoplatne odmietnuté.

Dňa 16. februára 2009 bol krajskému súdu doručený (opakovane) odpor odporcu proti platobnému rozkazu krajského súdu č. k. 17 Rob 1361/96-24 z 27. júna 1997.

Dňa 23. februára 2009 odporca podal odvolanie proti uzneseniu krajského súdu č. k. 3 Cb 4/2008-169 z 2. februára 2009.

Dňa 2. marca 2009 krajský súd uvedené opravné prostriedky (odpor a odvolanie) odporcu zaslal na vyjadrenie sťažovateľovi.

Dňa 27. marca 2009 Okresný súd Vranov nad Topľou požiadal krajský súd o oznámenie, či je jeho uznesenie č. k. 3 Cb 4/2008-169 z 2. februára 2009 právoplatné. V rovnaký deň bolo uvedenému okresnému súdu oznámené, že proti tomuto uzneseniu bolo podané odvolanie.

Dňa 2. apríla 2009 bol spis predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby rozhodol o opravnom prostriedku sťažovateľa.

Dňa 27. mája 2009 najvyšší súd uznesením sp. zn. 2 Obo 40/2009 uznesenie krajského súdu č. k. 3 Cb 4/2008-169 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 5. júna 2009 bol spis vrátený krajskému súdu.

Dňa 8. júna 2009 krajský súd „pre informáciu“ zaslal Okresnému súdu Vranov nad Topľou a okresnému riaditeľstvu uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 40/2009 z 27. mája 2009.

Dňa 8. júna 2009 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 22. jún 2009.

Dňa 18. júna 2009 bolo krajskému súdu doručené ospravedlnenie sťažovateľa z neúčasti na nariadenom pojednávaní zo zdravotných dôvodov a jeho dovolanie proti uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 40/2009 z 27. mája 2009.

Dňa 19. júna 2009 bolo odporcovi telefonicky oznámené, že sa pojednávanie neuskutoční.

Dňa 22. júna 2009 bolo pojednávanie odročené na neurčito.

Dňa 23. júna 2009 bolo odporcovi zaslané dovolanie sťažovateľa na vyjadrenie.

Dňa 29. júna 2009 krajský súd vyzval sťažovateľa na predloženie plnej moci k svojmu dovolaniu, pretože dovolateľ musí byť zastúpený advokátom.

Dňa 2. júla 2009 krajský súd uznesením č. k. 3 Cb 4/2008-217 prerušil konanie do právoplatného rozhodnutia o dovolaní sťažovateľa. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 25. júla 2009.

Dňa 6. júla 2009 Okresný súd Vranov nad Topľou požiadal krajský súd o zaslanie uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 40/2009 z 27. mája 2009.

Dňa 7. júla 2009 krajský súd vyhovel uvedenej žiadosti Okresného súdu Vranov nad Topľou.

Dňa 8. júla 2009 sa odporca vyjadril k dovolaniu sťažovateľa.

Dňa 13. júla 2009 sťažovateľ doručil krajskému súdu plnú moc pre advokátku v dovolacom konaní.

Dňa 27. júla 2009 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o podanom dovolaní sťažovateľa.

Dňa 17. decembra 2009 najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 Obdo V 36/2009 dovolanie sťažovateľa zamietol.

Dňa 20. januára 2010 bol spis vrátený krajskému súdu. V rovnaký deň bolo uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Obdo V 36/2009 zaslané účastníkom konania a taktiež Okresnému súdu Vranov nad Topľou.

Dňa 2. februára 2010 bolo z najvyššieho súdu odstúpené podanie sťažovateľa z 28. januára 2010.

Dňa 23. februára 2010 sťažovateľ písomne doplnil svoje skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy vo veci.

Dňa 1. marca 2010 bolo Okresnému súdu Vranov nad Topľou zaslané uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Obdo V 36/2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť 8. februára 2010.

Dňa 4. marca 2010 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 22. marec 2010. Krajský súd vyzval odporcu, aby predložil vo veci ďalšie dôkazy.

Dňa 12. marca 2010 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa z 3. marca 2010, zo 4. marca 2010 a z 9. marca 2010.

Dňa 12. marca 2010 sťažovateľ navrhol prerušenie konania vzhľadom na to, že vo veci podal ústavnú sťažnosť (ktorou napadol rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 40/2009 z 27. mája 2009 a sp. zn. 1 Obdo V 36/2009 zo 17. decembra 2009).

Dňa 15. marca 2010 boli krajskému súdu z Okresného súdu Košice I odstúpené podania ako im nepatriace.

Dňa 16. marca 2010 bolo pojednávanie nariadené na 22. marec 2010 odročené na neurčito.

Dňa 16. marca 2010 sťažovateľ doručil „znovu zaslal“ krajskému súdu ústavnú sťažnosť, ktorou napadol rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 40/2009 z 27. mája 2009 a sp. zn. 1 Obdo V 36/2009 zo 17. decembra 2009.

Dňa 17. marca 2010 boli do predmetného spisu krajského súdu odstúpené podania z iných spisov ako tam nepatriace.

Dňa 18. marca 2010 odporca reagoval na výzvu krajského súdu zo 4. marca 2010.

Dňa 19. marca 2010 Krajský súd v Prešove zaslal krajskému súdu žiadanú fotokópiu návrhu a platobného rozkazu vo veci sp. zn. 9 Cb 1832/96.

Dňa 5. augusta 2010 sa sťažovateľ obrátil na krajský súd svojimi podaniami, ktoré boli v rovnaký deň zaslané odporcovi. Krajský súd tiež dožiadal ústavný súd, či boli rozhodnuté súvisiace ústavné sťažnosti sťažovateľa. Sťažovateľ podal predsedovi krajského súdu sťažnosť na prietahy v konaní.

Dňa 11. augusta 2010 bolo z ústavného súdu doručené uznesenie sp. zn. III. ÚS 192/2010, ktorým bola ústavná sťažnosť sťažovateľa odmietnutá.

Dňa 11. augusta 2010 sa krajský súd dopytoval na ústavnom súde, ako bolo rozhodnuté o ústavnej sťažnosti, ktorou sťažovateľ napadol rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 40/2009 a sp. zn. 1 Obdo V 36/2009.

Dňa 12. augusta 2010 sa zákonná sudkyňa vyjadrila k sťažnosti na prietahy v konaní.

Dňa 2. septembra 2010 ústavný súd oznámil krajskému súdu, že ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorou napadol rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 40/2009 a sp. zn. 1 Obdo V 36/2009, bola uznesením sp. zn. I. ÚS 177/2010 odmietnutá.

Dňa 9. septembra 2010 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 11. október 2010. Odporca bol vyzvaný na predloženie dôkazov.

Dňa 14. septembra 2010 boli do predmetného spisu krajskému súdu odstúpené podania z iných spisov ako tam nepatriace.

Dňa 16. septembra 2010 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa z 10. septembra 2010.

Dňa 23. septembra 2010 odporca reagoval na výzvu krajského súdu z 9. septembra 2010.

Dňa 24. septembra 2010 boli do predmetného spisu krajského súdu odstúpené podania z iných spisov ako tam nepatriace. Z podania sťažovateľa z 21. septembra 2010 tiež vyplynulo, že „*vyslovuji námitku podjatosti soudkyně Mgr. J. F.*“.

Dňa 4. októbra 2010 bolo pojednávanie nariadené na 11. október 2010 odročené na neurčito.

Dňa 18. októbra 2010 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o uvedenej námietke zaujatosti, ktorú podal sťažovateľ.

Dňa 29. októbra 2010 najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 Ndob 62/2010 rozhodol, že zákonná sudkyňa Mgr. J. F. je vylúčená z prerokovania a rozhodovania veci sp. zn. 3 Cb 4/2008. Konanie na prikázanie veci inému súdu bolo zastavené.

Dňa 8. novembra 2010 bol spis vrátený krajskému súdu.

Dňa 5. novembra 2010 sťažovateľ vo svojom podaní navrhol krajskému súdu, aby „*o odporech odpůrce z 1. 3. 07 a z 20. 10. 08 projednal okr. soud Vranov jako soud exekuční v rámci řízení Er 3159/1997*“.

Dňa 24. novembra 2010 bola vec náhodným výberom pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. S. M.

Dňa 13. apríla 2011 Okresný súd Košice I si zapožičal predmetný spis.

Dňa 14. apríla 2011 krajský súd odpovedal na sťažnosť sťažovateľa.

Dňa 29. apríla 2011 bol zapožičaný spis Okresným súdom Košice I vrátený.

Dňa 6. mája 2011 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa.

Dňa 10. mája 2011 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „*námitka nepříslušnosti krajského soudu - námitka soudní nepravomoci*“.

Dňa 15. júla 2011 bol spis zapožičaný Okresnému súdu Vranov nad Topľou s tým, že musí byť obratom vrátený.

Dňa 27. júla 2011 bol zapožičaný spis z Okresného súdu Vranov nad Topľou vrátený.

Dňa 21. septembra 2011 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa.

Dňa 12. októbra 2011 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „*námitka nepříslušnosti krajského soudu - námitka soudní nepravomoci*“.

Dňa 2. januára 2012 Okresný súd Vranov nad Topľou požiadal krajský súd o zapožičanie predmetného spisu. Krajskému súdu bolo doručené podanie sťažovateľa označené ako „*vyjádření a žádost*“.

Dňa 23. februára 2012 sťažovateľ podal krajskému súdu aj „*návrh na zastavení řízení*“.

Dňa 19. apríla 2012 bolo založené do spisu podanie sťažovateľa zo 16. apríla 2012.

Dňa 26. apríla 2012 bolo do spisu založené podanie sťažovateľa z 20. apríla 2012, ku ktorému bol pripojený rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1 T 197/2004.

Dňa 18. júna 2012 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „*návrh na zastavení řízení pro nedostatek soudní pravomoci*“.

Dňa 13. júla 2012 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa, v ktorom trval na zastavení konania pre nedostatok právomoci.

Dňa 27. júla 2012 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa z 20. júla 2012.

Dňa 1. augusta 2012 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa.

Dňa 7. augusta 2012 bolo krajskému súdu doručené dožiadanie Okresného súdu Bratislava I týkajúce sa jeho veci sp. zn. 15 C 69/2005.

Dňa 31. augusta 2012 krajský súd zaujal stanovisko k veci Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 15 C 69/2005. Krajský súd vyzval Okresný súd Vranov nad Topľou na okamžité vrátenie spisu sp. zn. 3 Cb 4/2008.

Dňa 20. septembra 2012 bol krajskému súdu vrátený zapožičaný spis sp. zn. 3 Cb 4/2008.

Dňa 2. októbra 2012 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „*Procesní návrh na odmietnutie odporu*“.

Dňa 31. októbra 2012 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „*Oprava vadného procesného postupu soudu – Žádost o nařízení jednání a výslech svědků*“.

Dňa 6. novembra 2012 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „*návrh na zastavení řízení*“. Sťažovateľ podal predsedovi krajského súdu sťažnosť na prieťahy v konaní.

Dňa 13. novembra 2012 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 16. január 2013. Sťažovateľ doručil krajskému súdu podanie.

Dňa 6. decembra 2012 Okresný súd Bratislava I požiadal krajský súd o zapožičanie predmetného spisu. Z odpovede krajského súdu na uvedený dopyt vyplýva, že tento spis nie je možné zapožičať, pretože je vo veci nariadené pojednávanie.

Dňa 15. januára 2013 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „*návrh na rozhodnutí o odporech odpůrce*“.

Dňa 16. januára 2013 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito. Sťažovateľ vo svojom písomnom podaní namietol zaujatosť zákonnej sudkyne.

Dňa 28. januára 2013 sa zákonná sudkyňa JUDr. S. M. vyjadrila k námietke zaujatosti.

Dňa 28. januára 2013 Okresný súd Bratislava I znovu požiadal krajský súd o zapožičanie predmetného spisu.

Dňa 31. januára 2013 krajský súd oznámil Okresnému súdu Bratislava I, že predmetný spis nie je možné zapožičať „*z dôvodu jej odoslania na Najvyšší súd SR na rozhodnutie o vznesenej námietke zaujatosti*“.

Dňa 5. februára 2013 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o námietke zaujatosti.

Dňa 12. februára 2013 najvyšší súd uznesením sp. zn. 2 Ndob 3/2013 rozhodol, že sudkyňa JUDr. S. M. nie je vylúčená z prerokovania a rozhodovania vecí vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 3 Cb 4/2008.

Dňa 4. marca 2013 bol spis vrátený krajskému súdu.

Dňa 28. marca 2013 bolo krajskému súdu doručené podanie sťažovateľa.

Dňa 18. apríla 2013 krajský súd uznesením č. k. 3 Cb 4/2008-693 a č. k. 3 Cb 4/2008-694 vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podanie námietky zaujatosti a za návrh na prikázanie vecí inému súdu z dôvodu vhodnosti.

Dňa 18. apríla 2013 sudkyňa JUDr. S. M. doručila predsedovi krajského súdu svoje „*oznámenie o zaujatosti*“ v danej veci.

Dňa 9. mája 2013 sťažovateľ podal odvolanie proti uzneseniam o povinnosti uhradiť súdny poplatok.

Dňa 14. mája 2013 sudcovia krajského súdu JUDr. D. B., JUDr. G. V., JUDr. Z. K., JUDr. R. R., Mgr. M. H., JUDr. J. V., JUDr. J. K. a JUDr. V. H. doručili predsedovi krajského súdu svoje oznámenia o zaujatosti v danej veci.

Dňa 27. mája 2013 bol spis sp. zn. 3 Cb 4/2008 predložený najvyššiemu súdu „*na rozhodnutie o zaujatosti sudcov*“.

Dňa 3. júna 2013 najvyšší súd uznesením sp. zn. 2 Ndob 20/2013 rozhodol, že sudcovia krajského súdu JUDr. S. M., JUDr. Z. K., JUDr. J. V., JUDr. J. K. a JUDr. V. H., sú vylúčení z prerokovania a rozhodnutia vecí vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 3 Cb 4/2008 a sudcovia krajského súdu JUDr. D. B., JUDr. G. V., JUDr. R. R. a Mgr. M. H. nie sú vylúčení z prerokovania a rozhodnutia vecí vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 3 Cb 4/2008. Návrhu sťažovateľa na prikázanie vecí inému súdu nebolo vyhovené.

Dňa 12. júna 2013 bol spis sp. zn. 3 Cb 4/2008 vrátený krajskému súdu.

D. Vec vedená na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 15 CoE 3/2012

Dňa 6. februára 2012 bol spis predložený Krajskému súdu PO, aby rozhodol o odvolaniach sťažovateľa a povinného proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad

Topľou č. k. 3 Er 3196/97-799 z 21. decembra 2009 v spojení s opravným uznesením č. k. 3 Er 3196/97-802 z 28. decembra 2009.

Dňa 16. mája 2012 Krajský súd PO uznesením sp. zn. 15 CoE 3/2012 potvrdil „uznesenie v spojení s opravným uznesením vo výroku o poukázaní nerozvrhnutého výťažku dražby v sume 62.779,84,- Eur povinnému“. Zároveň zrušil napadnuté uznesenie vo výroku o povinnosti uhradiť trovy súdnej exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Š. V. a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

E. Napadnuté uznesenie Krajského súdu PO sp. zn. 15 CoE 3/2012 zo 16. mája 2012

Už z bodu II./D tohto nálezu vyplýva, že 16. mája 2012 Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 15 CoE 3/2012 potvrdil „uznesenie v spojení s opravným uznesením vo výroku o poukázaní nerozvrhnutého výťažku dražby v sume 62.779,84,- Eur povinnému“, a to najmä z týchto dôvodov:

«(...) Krajský súd v Prešove(...) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších právnych predpisov(...), preskúmal napadnuté rozhodnutia, ako aj konanie im predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) zistil aj po pripojení vyjadrenia súdneho exekútora, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je čiastočne správne a dôvodné je len odvolanie povinného.

Keďže dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu v celom rozsahu z dôvodu procesnej vady (absencia doručenia odvolaní súdnemu exekútorovi) odvolací súd po vykonanom úkone doručenia a podanom vyjadrení súdneho exekútora opätovne posudzoval odvolacie dôvody uvádzané oprávneným.

(...) pri preskúmaní rozhodnutia v časti trov exekučného konania odvolací súd nezistil dôvod na odchýlenie sa od názoru uvedeného v pôvodnom rozhodnutí č. k. 15CoE 12/2010, 15CoE 13/2010-830 zo dňa 19. 3. 2010 a poukazuje na to, že v predmetnom exekučnom konaní súdny exekútor JUDr. Ing. Š. V. vykonal dražbu nehnuteľností dňa 4. 3. 2003, v dôsledku ktorej bola získaná suma 62.779084,-Eur. V konečnom dôsledku však exekúcia nebola ukončená uspokojením oprávneného, ale

zastavením exekučného konania, pričom ešte pred týmto rozhodnutím bol súdny exekútor JUDr. Ing. Š. V. z vykonávania exekúcie vylúčený. Naviac odvolací súd dodáva, že z ustanovenia § 4 ods. 1 vyhlášky vyplýva, že základom na určenie odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie (v prejednávanej veci išlo o takúto exekúciu) je zásadne výška vymáhanej pohľadávky. To však neplatí v prípadoch, v ktorých § 6 a § 14 až 16 vyhlášky určuje inak. „Inak“ (odlišne než v § 4 ods. 1 vyhlášky) upravuje určenie odmeny súdneho exekútora ustanovenie § 14 ods. 1 vyhlášky aj v prípade, že súd zastaví exekúciu. Odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa vtedy neurčuje podľa výšky vymáhanej pohľadávky [či už ide o 20 % zo základu na jej určenie, najmenej však 500 Sk a najviac 1 000 000 Sk (§ 5 ods. 1 vyhlášky), alebo 50 % z takto vypočítanej odmeny (§ 5 ods. 2 vyhlášky)], ale podľa a) podľa počtu hodín účelne vynaložených na exekúciu, b) paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti. V zmysle vyššie citovaných ustanovení je preto potrebné pri priznávaní odmeny tomuto exekútorovi vychádzať z hodinovej a paušálnej odmeny a nie z odmeny stanovenej percentuálne v zmysle § 2 vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z. z. Súd prvého stupňa preto v tejto časti vec nesprávne právne posúdil, preto výrok o trovách exekúcie bol zrušený odvolacím súdom s odkazom na ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. Úlohou súdu prvého stupňa bude posúdiť účelnosť hodín vynaložených na exekúciu, ako aj počet úkonov podliehajúcich paušálnej odmene. Pri rozhodovaní o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie (§ 200 ods. 2 Exekučného poriadku), správne súd prvého stupňa posudzoval zavinenie oprávneného v zmysle ust. § 203 Exekučného poriadku. Pokiaľ bude dôvodné priznanie trov exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Š. V., tak je potrebné vychádzať predovšetkým z ust. § 197 ods. 1 Exekučného poriadku.»

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či

a) postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 3159/97,

b) postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cb 1/2008, (predtým pod sp. zn. 18 Rob 1357/96),

c) postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cb 4/2008, (predtým sp. zn. 17 Rob 1361/96),

d) postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 15 CoE 3/2012 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru,

e) ako aj posúdenie namietaného porušenia základného práva na vlastníctvo a jeho ochranu podľa čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy a základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15 CoE 3/2012 zo 16. mája 2012.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných s'ťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a rovnako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. I. ÚS 41/02).

Pokiaľ ide o právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov súdom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, je pod konaním, v ktorom sa takáto vec prerokováva, potrebné rozumieť nielen konanie prvostupňového súdu, ale aj konanie odvolacieho a dovolacieho súdu, ďalej konanie v správnom súdnictve, ako aj konanie o výkon rozhodnutia. Tento právny názor ústavného súdu vychádza z toho, že ani ústava a ani procesné predpisy upravujúce činnosť súdov v občianskych a trestných veciach nevynímajú z ich povinnosti konať bez zbytočných priet'ahov žiadnu vec, ktorej môže byť poskytnutá súdna ochrana (I. ÚS 70/98).

Judikatúra ústavného súdu a ESLP sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy (a obdobne aj v čl. 6 ods. 1 dohovoru), sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní

a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v daných prípadoch.

A. K namietanému porušeniu základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 3159/97

Ako to už bolo uvedené, podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

Zo súdneho spisu, ktorý si ústavný súd zapožičal, vyplýva, že napadnuté exekučné konanie bolo na okresnom súde 2. septembra 2011 uznesením č. k. 3 Er 3159/97-666 zastavené, pričom okresný súd sa uzniesol aj na tom, že o náhrade trov exekúcie súdneho exekútora JUDr. Š. Š. rozhodne samostatným uznesením. Sťažovateľ sa napriek tomu na ústavný súd obrátil so svojou sťažnosťou až podaním zo 7. mája 2012, t. j. v čase, keď porušenie označeného základného práva na súde, ktorý sťažovateľ označil za účastníka konania, už netrvalo a konanie o jeho sťažnosti pred ústavným súdom nebolo spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (mutatis mutandis I. ÚS 6/03).

Je síce faktom, že proti rozhodnutiu okresného súdu o zastavení konania sťažovateľ v zákonnej lehote podal odvolanie, avšak Krajský súd PO uznesením sp. zn. 16 CoE 136/2012, 16 CoE 137/2012 o podanom odvolaní sťažovateľa rozhodol tak, že napadnuté uznesenie č. k. 3 Er 3159/97-666 o zastavení exekučného konania potvrdil, teda k obživeniu napadnutého konania okresného súdu dosiaľ nedošlo.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, a pretože sťažovateľ sa v predmetnej veci domáhal ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v čase, keď v označenom konaní pred okresným súdom namietané porušenie práva už netrvalo, a teda bola odstránená jeho právna neistota, do úvahy pripadalo v danom štádiu konania nevyhovenie ústavnej sťažnosti v tejto časti, ktorou sťažovateľ namietal zbytočné prietahy v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 3 Er 3159/97, a preto ústavný súd rozhodol v tejto časti sťažnosti tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu v bode 4.

B. K namietanému porušeniu základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cb 1/2008 (predtým pod sp. zn. 18 Rob 1357/96)

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že doterajšia dĺžka tohto konania nebola závislá od jej právnej alebo skutkovej zložitosti, pričom ani predseda Krajského súdu KE vo svojom vyjadrení nenamietal zložitost' tejto veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúvanom konaní, treba poukázať predovšetkým na to, že, ako to z chronológie úkonov vykonaných v napadnutom konaní vyplýva (pozri bod II./B tohto nálezu), k predĺženiu napadnutého konania prispel aj samotný sťažovateľ najmä tým, že i keď oprávnené, opakovane 6x podal opravné prostriedky v konaní, vo veci sa uplatnil až 15x inštitút námietky zaujatosti, spis musel byť 10x predložený nadriadenému alebo inému súdu a sťažovateľ požiadal aj o odročenie nariadeného pojednávania. Sťažovateľ síce v posudzovanom konaní využil viaceré možnosti podľa Občianskeho súdneho poriadku (opravné prostriedky, námietky predpojatosti, atď.), avšak využitie možností daných navrhovateľovi procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie jeho práva v občianskom súdnom konaní spôsobuje síce predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prietahy (napr. I. ÚS 31/01). Samozrejme, sťažovateľ si za takýchto okolností musel uvedomiť, že dôjde k predĺženiu predmetného konania, pričom na uvedené skutočnosti nemohol ústavný súd neprihliadnuť

pri úvahe o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia. Využitím práv na podanie opravných prostriedkov teda s'ťažovateľ neprispel svojím správaním k zbytočným priet'ahom v konaní, avšak musel si byť vedomý toho, že tým prirodzene dochádza k oddialeniu rozhodnutia v jeho veci.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom krajského súdu v napadnutom konaní a predovšetkým poukazuje na to, že celkové trvanie tohto konania, najmä od 16. februára 2007, keď odporca podal návrh na zrušenie platobného rozkazu č. k. 18 Rob 1357/96-22 vydaného 1. júla 1997 z dôvodu, že mu toto rozhodnutie nebolo doručené do vlastných rúk, teda trvanie tohto konania už viac ako 6 rokov je už samo osebe neprimerané.

Ďalej možno konštatovať, že krajský súd bol v predmetnej veci nečinný aj od 21. septembra 2010 do 10. januára 2011 (štyri mesiace) a neefektívne činný (napr. v období od 22. marca 2007 do 11. septembra 2007). Faktom je, že aj najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 Obo 47/2007 opravné uznesenie krajského súdu č. k. 18 Rob 1357/96-34 zrušil v podstate preto, že „*Platobný rozkaz vydaný krajským súdom netrpí žiadnou chybou, ktorú by bolo potrebné odstraňovať vydaním opravného uznesenia s použitím ust. § 164 OSP*“, teda najvyšší súd jednoznačne potvrdil nesprávnosť postupu krajského súdu v napadnutom konaní. Dôsledkom tohto nesprávneho postupu súdu prvého stupňa bolo zbytočné predĺženie tohto konania asi o pol roka, počas ktorého najvyšší súd rozhodoval o uvedenom opravnom prostriedku. Krajský súd teda počas minimálne jedného roka nevykonával vo veci žiadne úkony alebo vykonával neefektívne úkony, ktoré nesmerovali k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovateľ v danej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovaných článkoch ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). K týmto priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

C. K namietanému porušeniu základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp.zn.3 Cb 4/2008 (predtým pod sp. zn. 17 Rob 1361/96)

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že doterajšia dĺžka tohto konania nebola závislá od jej právnej alebo skutkovej zložitosti, pričom ani predseda Krajského súdu KE vo svojom vyjadrení nenamietal zložitost' tejto veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúvanom konaní, treba poukázať predovšetkým na to, že, ako to z chronológie úkonov vykonaných v napadnutom konaní vyplýva (pozri bod II./C tohto nálezu), k predĺženiu napadnutého konania prispel aj samotný sťažovateľ najmä tým, že i keď oprávnene, opakovane 9x podal opravné prostriedky v konaní, vo veci uplatnil až 12x inštitút námietky zaujatosti, spis musel byť 11x predložený nadriadenému alebo inému súdu, sťažovateľ požiadal aj o odročenie nariadeného pojednávania zo zdravotných dôvodov. Na uvedené skutočnosti nemohol ústavný súd neprihliadnuť pri úvahe o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia. Využitím práv na podanie opravných prostriedkov teda sťažovateľ neprispel svojím správaním k zbytočným priet'ahom v konaní, avšak musel si byť vedomý toho, že tým prirodzene dochádza k oddialeniu rozhodnutia v jeho veci.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom krajského súdu v napadnutom konaní a predovšetkým poukazuje na to, že celkové trvanie tohto konania, najmä od 16. februára 2007, keď odporca podal návrh na zrušenie platobného rozkazu č. k. 18 Rob 1357/96-22 vydaného 1. júla 1997 z dôvodu, že mu toto rozhodnutie nebolo doručené do vlastných rúk, teda trvanie tohto konania už viac ako 6 rokov je už samo osebe neprimerané.

Ďalej možno konštatovať, že krajský súd bol v predmetnej veci nečinný aj od 24. novembra 2010 do 13. novembra 2012. Krajský súd teda počas takmer dvoch rokov nevykonával vo veci žiadne úkony alebo vykonával neefektívne úkony, ktoré nesmerovali k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ v danej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovaných článkoch ústavy

a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). K týmto priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

D. K namietanému porušeniu základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 15 CoE 3/2012

Postup Krajského súdu PO v konaní vedenom pod sp. zn. 15 CoE 3/2012 sa v napadnutom konaní zjavne nevyznačuje žiadnymi priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Obdobie od 6. februára 2012 do 16. mája 2012 (tri mesiace), ktoré Krajský súd PO potreboval na rozhodnutie v danej veci, bolo skutočne krátke a ešte ho nemožno považovať za porušenie práva sťažovateľa garantovaného v citovanom článku ústavy a dohovoru, preto ústavný súd sťažnosti sťažovateľa v tejto časti nevyhovet a rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 tohto nálezu.

E. K namietanému porušeniu základných práv zaručených v čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15 CoE 3/2012 zo 16. mája 2012

Z obsahu sťažnosti ústavný súd ustálil, že sťažovateľ nenamieta ani tak proti nedostatočnému odôvodneniu uznesenia Krajského súdu PO ako skôr proti jeho právnomu názoru, pretože považuje za minimálne predčasné, aby bez vyriešenia esenciálnej otázky, či „odpory odpúrcu proti platebným rozkazům byli podané včas či opožděně“, riešil krajský súd PO „v roce 2012 následnou otázku v exekučním řízení komu vlastně má připadnout výtěžek z rozvrhu dražby z roku 2004 a zda exekuční titul, tedy platební rozkaz KS Košice

17Rob 1361/96 z 27. 6. 1997 zanikl či nezanikl podáním odporu“, a práve týmto nesprávnym postupom a výkladom malo byť zasiahnuté do označených práv sťažovateľa.

Podľa stálej judikatúry ústavného súdu je účelom práva na súdnu ochranu zaručiť každému prístup k súdu, čomu zodpovedá povinnosť všeobecného súdu vo veci konať a rozhodnúť (II. ÚS 88/01). Súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania, je však povinný na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (porov. v tomto zmysle IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, IV. ÚS 340/04, III. ÚS 32/07), najmä s ustanovením § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, v ktorom sú upravené náležitosti odôvodnenia rozsudku.

Ústavný súd, ktorého úlohou je v zmysle čl. 124 ústavy ochrana ústavnosti, nie je alternatívnou a ani ďalšou opravnou inštanciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov (podobne II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96). V dôsledku toho sa úloha ústavného súdu obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti interpretácie a aplikácie zákonov všeobecnými súdmi (vrátane ich procesného postupu) s ústavou alebo medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (zhodne napríklad I. ÚS 225/03, IV. ÚS 158/09). Skutkové alebo právne závery všeobecného súdu môžu byť preto predmetom kontroly zo strany ústavného súdu zásadne len vtedy, ak by boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a teda z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 262/04).

Právnu argumentáciu krajského súdu v napadnutom uznesení Krajského súdu PO považuje ústavný súd za ústavne korektnú. V žiadnom prípade ju preto nemožno označiť za arbitrárnu či zjavne neodôvodnenú. Skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom Krajského súdu PO nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť jeho právny názor svojím vlastným už ani preto, že ústavný súd nie je opravným súdom právnych názorov krajského súdu. Ingerencia ústavného súdu do výkonu tejto právomoci krajského súdu je opodstatnená len v prípade jeho nezlučiteľnosti s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou. Ústavný súd aj keby nesúhlasil

s interpretáciou zákonov všeobecnými súdmi, ktoré sú „pánom zákonov“, v zmysle citovanej judikatúry by mohol nahradiť napadnutý právny názor krajského súdu iba v prípade, ak by ten bol svojvoľný, zjavne neodôvodnený, a teda ústavne nekonformný. O svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam. Podľa názoru ústavného súdu predmetný právny výklad Krajským súdom PO takéto nedostatky nevykazuje, a preto nebolo možné sťažnosti v tejto časti vyhovieť.

4. V nadväznosti na vyslovenie označených základných práv sťažovateľa a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal krajskému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať v predmetných veciach bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať aj primerané finančného zadosťučinenie, pretože zbytočné prietahy súdov „*způsobila stěžovateli stres, pocity tísně, bezvýchodnosti a obav o budoucno a tak se podílela na vzniku a rozvoji těžké nemoci stěžovatele, zapříčinila vznik druhotné platební neschopnosti stěžovatele i jeho pětičlenné rodiny, což se projevilo nedobře i v rodinných vztazích*“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím aj na povahu veci a na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, ako aj na podiel sťažovateľa na vzniknutých zbytočných prietahoch považuje vo vzťahu ku Krajskému súdu KE za primerané vo výške 500 € (4 Cb 1/2008) a 1 000 € (3 Cb 4/2008).

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zabezpečenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia 7. mája 2012, podanie sťažnosti 7. mája 2012 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu ostatných účastníkov konania zo 14. októbra 2014). Za dva úkony vykonané v roku 2012 patrí odmena v sume dvakrát po 127,16 € a režijný paušál dvakrát po 7,63 € a za jeden úkon vykonaný v roku 2013 patrí odmena 130,16 € a režijný paušál 7,81 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkove sumu 545,52 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2013